

Ediție Specială!

Cu Memoriile Complete ale d-nei Lupescu

ANUL I. No. 43. — MARTI 22 NOEMBRIE 1927

Prețul 7 lei

REALITATEA

(SAU LUCRURILE AȘA CUM LE VEDEM CU OCHII)

ILUSTRATĂ

Abonamente: Pe un an 300 lei; pe jumătate an 160 lei;
pe trei luni 85 lei.

Director: J. B. Sima.
Apare totdeauna Duminică

Redacția și Administrația:
Cluj, Str. Regina Maria 28.

NOTED
WRITERS

MARCH of EVENTS
New York American

WORLD
TOPICS

Editorial Telephone, Brekman 2000

SUNDAY, SEPTEMBER 11, 1927

Business Telephone, Columbus 7000 E-1

MME. LUPESCU'S OWN STORY

Destăinuirile doamnei Lupescu Desvălulrea aventurii care a costat pe Prințul Carol tronul

In luna Septembrie anul curent, trustul de gazete „Hearst”, din America, care cuprinde 47 de cotidiene, a cumpărat dela d-na Elena Lupescu, o serie de articole, care au fost publicate și răspândite, nu numai în presa americană, dar și în Europa.

Fără a ne apropia părerile autoarei, și fără nici un comentariu din partea noastră, revista „Realitatea Ilustrată” socotește interesant a prezenta cititorilor, în traducere fidelă, din gazetele americane, memoriile d-nei Elena Lupescu, însoțite de fotografiile care au fost publicate, în New-York American și Los Angeles Examiner.

„Tratez pe Carol ca pe un copil!”

de Elena Lupescu

ÎN cele mai multe cazuri, când dragostea este adevărată, dar împrejurările sunt vitrege, suferința cea mai mare o îndură femeia.

Eu, Elena Lupescu, sunt socotită, în lume, drept o curtezană, ca multe altele, fără scrupule, o sirenă egoistă, pentru ale cărei mângăieri, un Prinț, de neam regese, a renunțat la tronul său.

În interesul acestui om, cât și pentru justificarea mea, m'am hotărât să scriu adevărul, în această chestiune. Faptele cunoscute sunt că: acest Carol, născut Prinț de Coroană al României — țară, care după războiu s'a întregit, a fost întărită, și civilizată de unchiul său, Carol I, și apoi de tatăl său, Ferdinand I, care a murit de curând — trăiește în exil împreună cu mine, într-o vilă dela Neuilly, într'unul din faubourgurile Parisului.

INVINUIRI DE COMLOT

SUNT arătată drept „acea evreică cu părul roșu, Magda Lupescu”, iar căminul (Citiți continuarea în pag. 2).

Mme. Lupescu

Observațiunea ziarelor Americane

DOCUMENT THAT ADDS TO HISTORY

FEMININE influence on the destinies of nations has exemplification today in the situation in Rumania. The historical records of the monarchies of France and England, as well as other European nations, bear witness to the part played by fascinating women through the infatuation of kings and emperors.

Today, a pretty young divorcee has at her heels Crown Prince Carol of Rumania, who renounced his rights to the throne because of his amours. His infant son is king, in a regency in which the grandmother, widowed Queen Marie of Rumania, is a dominant factor.

Prince Carol deserted his wife, who was Princess Helene of Greece, and sacrificed the chance for the royal purple in his liaison with Madame Lupescu. He had known her when he was fifteen and she nine years old. For a dozen years their paths diverged, in which time she married and divorced a Rumanian officer and he contracted a morganatic marriage with Zizi Lambrino, whom he deserted two years ago when Madame Lupescu again flashed on his horizon.

The situation in Rumania gives grave concern to the chancelleries of Europe, for it is feared that at any time Prince Carol's innamorata may impel him to overthrow the regency through a revolution and establish himself on the throne. The prince has a great hold on the sympathies of the national army. So that Madame Lupescu's own story of their love affair is not only a vivid, human document in itself, but is a contribution to a historical situation that may lead to grave international consequences.

DOCUMENT CARE VA RĂMĂNEA IN ISTORIE

INFLEUNȚA femeilor asupra destinelor popoarelor s'a exemplificat astăzi, în situația din România. Documentele istorice ale monarhiilor din Franța și Anglia, precum și a altor națiuni europene, sunt mărturie îndestulătoare a influenței femeilor, fascinătoare, în soarta regilor și împăraților.

Astăzi, o tânără remee divorțată, are la picioarele sale pe Prințul de Coroană, Carol al României, care a renunțat la drepturile sale la tron, pentru amozurile sale. Copilul său minor este astăzi Rege, sub o regentă în care bunica sa, Regina Maria a României, este factor precumpănitor.

Prințul Carol și-a părăsit soția, care a fost Prințesa Elena a Greciei, sacrificând purpura regală, pentru legătura cu Madame Lupescu. Dânsul o cunoștea de când avea 15 ani, iar dânsa 9. Timp de 12 ani căile lor s'au despărțit, în care timp ea s'a căsătorit și s'a divorțat de un ofițer român, iar el a încheiat o căsătorie morganatică, cu Zizi Lambrino, pe care apoi a părăsit-o, acum doi ani, când d-na Lupescu a apărut iar, pe orizontul său.

Situația din România prilejuește multe griji cancelariilor europene, existând temerea că înamorata Prințului Carol, îl poate împinge pe acesta, în orice moment, să răstoarne Regenta, prin revoluție, și să se așeze pe sine, pe Tron. Prințul se bucură de multe simpatii, în armata națională. Așa încât istorisirea d-nei Lupescu, despre legăturile ei de dragoste cu Prințul, nu sunt numai interesante, ci totodată un document omenesc în sine, și o contribuție la o situație istorică, care poate avea grave urmări internaționale.

REALITATEA
FOAIE SĂPTĂMĂNALĂ ILUSTRATĂ

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA
Cluj—str. Regina Maria Nr. 36—Cluj
Le București: Calea Victoriei 39.
Telefon 63—92

PREȚUL ABONAMENTULUI:
Pe un an întreg . . . . . Lei 300
Pe o jumătate de an . . . . . „ 160
Pe trei luni . . . . . „ 85

PENTRU STRĂINĂTATE
Pentru America \$3
Jugoslavia și Cehoslovacia Lei 400

Editor și Director: J. B. Sima
Secretar de redacție: M. Constantin
Cenzurat

MARȚI, 22 NOEMBRIE, 1927.

Problema natalității

Umanitatea este încă nefericită, dar nenorocirile nu se mai abat din țaria bolții răzunătoare, căci oamenii au grije să și-le împărtășască ei între ei — cu susținută râvnă.

Credem totuș că există pe glob un muritor în dezacord cu sumbrele reflexii de mai sus: e vorba de acel foarte modest slujbaş a cărui nevastă i-a dăruit, în primul an de căsnicie, un copil, în al doilea an doi copii, și în treilea trei.

Societatea se oprește deocamdată aci pentru simplul cuvând că omul e căsătorit numai de patru ani. Probabil însă, că dat fiind numărul ascendent al odraslelor cu cari Providența îl fericește va avea la an încă patru moștenitori. Rezultatul a patru ani de productiv trai conjugal: zece moștenitori.

Uimitor și îngrijorător noroc pentru casa modestului slujbaş — e un slujbaş german, — dacă lucrurile vor continua în chipul în care au decurs în cei dintâi trei ani o să aibe în juru-i, când va sărbători nunta de argint, nu o casă de copii ci... trei batalioane.

Problema repopulării neliniștește de multă vreme unele state europene. În Franța se constată o alarmantă scădere a natalității explicată de cei pe cari chestiunea îi preocupă, ca o urmare a libertinajului moravurilor.

Explicația, natural, este justificată. Dar ea păcătuiește prin insuficiență. Complexul împrejurărilor de după războin nu a contribuit la cimentarea legăturilor de familie. Dinpotrivă, le-a deștrămat.

Insuficientă explicația fenomenului, era de așteptat ca și soluțiile să păcătuiască la fel. Una dintre soluțiile preconizate a fost, de pildă, acordarea de medalii celor cari au mai mult de cinci copii.

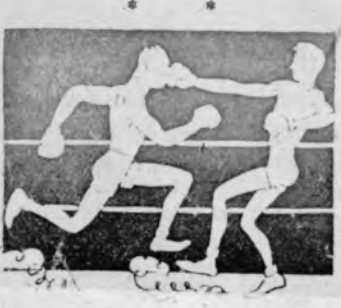
Natural că decorația ar putea să fie un stimulent și nici o consolare.

Un locuitor cu o droaie de copii și necazuri a respins medalia, motivându-și hotărîrea astfel:

— Decât o tinichea pentru mine, mi-ați da mai bine o casă pentru diavoliu aștia!

... Decamdată cetățeanul german despre care am pomenit mai sus aduce valoroasa-i ofrandă la altarul cu predicatori zeloși ai problemei natalității.

Ion Pas

nostru e numit „Vila misterioasă a unei iubiri neîngăduite“, în care „se complotează împotriva României.“

Voiu încerca să restabilesc adevărul.

Carol a semnat abdicarea la tron, în Ianuarie 1926.

Aceasta n'a fost, după cum presupune lumea, o dezertare lașă, făcută cu sânge rece, de la îndatoririle sale, ca Prinț de coroană și moștenitor al tronului, unei țări, care-și pusese intrînsul toate nădejțile, de viitor. Pasul său l-a făcut, în împrejurări insuportabile, create de falsificările și intrigile dușmanilor săi.

Intrigile acestea s'au urzit ani dearîndul. Încă din timpul căsătoriei morganatice a lui Carol, cu Zizi Lambrino — o incursiune romantică de tinerețe, care s'a sfârșit cu o căsătorie, deoarece Carol era prea cinstit și prea cavalier ca să facă altfel — el a fost hărțuit, amenințat, silit, terorizat și pus într'o situație insuportabilă, pentru un om de o voință tare, impulsivă ca a sa și de un caracter rigid.

BRUSC ȘI FĂRĂ TACT

ACESTEIA sunt însușirile lui Carol. Este brusc și adesea lipsit de tact. Ii lipsesc răspunsurile prompte și e sfios, în manifestările sale. Decât să argumenteze sau să se pînă într'o situație penibilă, preferă să recurgă la acțiune.

Îl cunosc, de aceea vorbesc, căci prietenia dintre Prințul Carol și mine durează de multă vreme, și-l cunosc mai bine, decât însuș mama sa, Regina Maria. Nimeni nu mă poate însela, în ceea ce privește pe Carol.

Ne-am întâlnit încă de copii, în România. Asta a fost cu multă vreme înainte, căci acum e usunt de 28 de ani, iar Carol de 34. Sunt născută la București, tatăl meu fiind român și mama mea rusoaică. Tatăl meu era chimist. Nu suntem evrei, deși s'a spus că suntem. Am prieteni foarte iubiți printre evrei și dacă aș fi evreică, aș fi mândră de aceasta.

M'am întâlnia pentru prima oară, cu Prințul Carol, în casa administratorului de la una din moșiile Regelui. Într'o zi, tatăl meu m'a luat și pe mine la un ceai, cu Regina Elisabeta, soția Regelui Carol I. care era cunoscută sub numele de „Carmin Sylva“. „Regina poetă.“

Regina Elisabeta adora copiii. Unica ei fetiță a murit în vârstă de 4 ani și inima Reginei era plină de duiosie, pentru copii. Era foarte iubitoare față de mine și a trimis să-mi aducă ciocolată. Și când s'au adus bomboanele, Prințul Carol, care stătea în apropiere, a luat cutia, ca să mi-o prezinte el. Dânsul era de 15 ani, iar eu de 9.

„De multă vreme am vrut să te cunosc“, a spus dânsul. „Ai un păr atât de frumos!“

Această intervenție bruscă și acest compliment copilăresc era caracteristic Prințului meu. Inima sa este atât de bună, dar nu știe totdeauna să se exprime. Cu toate acestea complimentul mi-a plăcut mult, căci părul era una dintre vanitățile mele. M'a costat multă durere de cap

Mi-a părut bine când s'a născocit moda părului scurt. Acum port părul bubikopf, nu scurt băiețește: la ceafă puțin mai lung.

Am surâs tânărului Prinț și dânsul m'a înbiat să deschid cutia. „Mănâncă!“ a spus dânsul, cu felul său rece și bruscă, întinzându-mi cutia de ciocolată, cu un gest energetic. Am luat o bomboană, dar nu apucasem s'o mănânc, când Carol mi-a oferit alta. Am ezitat. Atunci dânsul a apucat o bomboană, cu două degete, și mi-a pus-o în gură.

cunosc acum atât de bine! Dar atunci nu puteam să înțeleg dedesubtul acestei maniere brusce a sa: care nu era altceva decât dorința de a prelungi șederea, oferindu-mi bomboanele una câte una. Prefera această metodă, deoarece nu era obligat la conversație.

GREȘIT JUDECAT

BIETUL băiat! Cum l-am judecat de greșit! Și câtă nu-l judecă și astăzi greșit! Eu însă, mai mult, nu-l pot judeca astfel. Din întâlnirile

Zizi Lambrino

„Nu mai vreau alta“, am spus eu.

„Ba da, mănâncă“, a insistat dânsul.

Era încăpățânat, și a stăruit, spunând:

„Vreau s'o mănânc și pe asta.“

Nu înțelegeam pe atunci ce înseamnă această insistență, și m'am supărat. Mândră, m'am uitat încruntat la dânsul, și am împins cutia de bomboane, și nimic nu m'ar fi putut hotărî să mai iau una.

De câte ori n'am răs împreună de acest episod al bomboanelor, de atunci. Îl

ulterioare cu Carol, am învățat foarte multe, deși uneori treceau luni și ani, când abia ne mai vedeam unul pe altul. Cu toate acestea între noi există prietenia și simțiam că eu îl înțeleg, pe acest om. Vedeam sub maniera brutală o inimă adevărată și un caracter ferm.

La vârsta de 16 ani, m'am căsătorit cu un ofițer român. Un timp scurt, am trăit fericiți împreună, dar mai apoi ne-am dat seama că caracterele noastre se deosebesc prea mult și gusturile diferă atât, încât o viață armonioasă era cu neputință. A venit însă răz-

boiul și preocupările personale au trebuit să fie lăsate la o parte. Imediat tatăl meu s'a pus, dânsul și activitatea sa, la dispoziția guvernului. A mers pe front, unde l-a însoțit și mama. Am fost și eu împreună cu soțul meu. Toți patru ne-am pus în slujba Patriei. Eu și mama mea dădeam ajutor soldaților și copiilor mici și părăsiți, în urma groaznicilor evenimente, care au urmat. Și erau atât de mulți cei fără ajutor! copii și soldați muriau ca muștele.

REÎNOIEREA VECHEI PRIETENII

PRINȚUL s'a căsătorit cu Zizi Lambrino, în timpul războiului. Bineînțeles că această căsătorie m'a interesat și pe mine mult, deși pe atunci, gândul unei legături, între Carol și mine, nu se născuse încă și poate de aceea am considerat căsătoria sa, cu sentimente altruiste, dorindu-i fericire.

Când s'a terminat războiul am rămas împreună cu părinții mei, socotind că eu și bărbatul meu nu ne potrivim împreună, deși eram foarte buni prieteni și suntem încă. De comun acord, am hotărît să divorțăm, lucru care se face foarte ușor, în România. Am intentat procesul de divorț și legea ne-a separat.

Am rămas mai departe cu părinții, făcând bineînțeles, din când în când, călătorii prin străinătate. În decursul uneia dintre aceste călătorii, la Paris, s'a întâmplat că Prințul Carol a venit să-mi facă o vizită. Era pe la începutul lunii Decembrie 1925. Carol se înapoia dela funerațiile reginei văduve Alexandra, din Londra, unde fusese trimis, ca să reprezinte familia regală.

Ne-am întâlnit la o recepție, în casa unui atașat al Legațiunii române, din Paris.

„Aș dori“ — a început vorba Prințul — „Să reînnoim vechea noastră prietenie, din zilele când eram în România.“ Am observat că e foarte obosit și deprimat, și n'am putut să-i rezist. Răspunsul meu a fost din călducelul sufletului, fără alt gând decât acela de a mi-l face prieten. I-am răspuns: „Te aștept mâine, în apartamentul meu.“ Astfel am început a înmuguri în mine, sentimente noi pentru băiatul sfios de odinioară, care voia, cu deasila, să mă hrăniască cu bomboane.

În ziua următoare, Prințul mi-a făcut o vizită, acasă la mine, și a fost cât se poate de corect cu mine, deși afectuos.

LEGĂTURI SUFLETEȘTI

M'AM străduit să-l liniștesc pe Carol, să-l fac să se simtă bine, în tovarășia mea, amintindu-i de timpurile când dânsul era băiat de 15 ani iar eu eram în vârstă de 9 ani. Acum puteam să-l înțeleg mai bine.

Femeile, în genere, nu pot să găsiască pe Carol prea atrăgător. El nu are dibăcia pe care o au alții, de a linguși, și este prea sincer și brusc, spre a fi un om de salon. Desgustat de faptul că prietenii săi îl judecă greșit, adesea e în stare, pe neașteptate, să-și schimbe toată activitatea, să lase un lucru ballă, spre a se apuca de automobilism, de aviație sau de călătorii inde-

părtate. Poporul își spune atunci: „Iar s'a sălbatăcit: nu poți pune nici un temelu pe dânsul!”

Lucrul nu e adevărat, Carol nu este un fanatic și te poți bizui totdeauna pe dânsul. Totdeauna e atent și își iubeste prietenii. E generos, binevoitor, loial și patriot. Dragostea sa pentru mine e blândă și lipsită de egoism. Dacă ar putea să divorțeze de soția sa, Prințesa Elena a Greciei, Carol m'ar lua în căsătorie, la cea mai mică indicație a mea, că aceasta este vătoria lui.

Când, pentru prima dată, s'au înodată între noi legături de dragoste, primul său gând a fost pentru mine și la prețul pe care voiu avea să-l plătesc. În mod sincer însă, declar că nu doresc o căsătorie morganică. Și eu îmi iubesc țara. Il iubesc și pe Carol, dar recunosc obligațiile sale față de poporul său.

Căsătoria lui Carol cu Zizi Lambrino a fost o greșală a tinereții. Să fiu eu oare — a doua femeie, care să-l ducă la o greșală identică? Nici nu mă pot gândi la așa ceva. Nici un moment nu mi-a trecut prin gând ideea unei căsătorii, între noi.

D-na Lambrino, până mai dăunăzi, a trăit în apropiere de noi, la Paris. N'am discutat cu Carol niciodată această dragoste de tinerețe și nici despre căsătoria lor, deși pentru dânsul această întâmplare a fost un izvor nesecat de necaz și nedumeriri. Nu am nici un drept să mă amestec în această chestiune, și în nici un caz nu se cuvine s'o discut în public. Oricine poate să-și desvâluie în fața lumii, sufletul său propriu, dar sufletul altuia este sfânt și trebuie să rămână acoperit.

Nici o femeie n'ar trebui să judece pe alta, deoarece nimeni nu poate ști sau cunoaște, ceea ce se găsește sub stratul de deasupra. Oare n'am suferit eu însumi condamnarea societății, care poate n'ar fi atât de severă și îndărjită împotriva mea, dacă ar cunoaște toate faptele și toate intrigile, care există îndărătul acestei afaceri?

Mai dăunăzi am fost siliți să concediem pe camerier și pe soția lui, descoperind că amândoi făceau spionajiu, pentru d-na Lambrino, careia îi raportau zilnic, tot ce făceam. În urmă am aflat că s'au depus stăruințe mari, pe lângă acești servitori, spre a-i ademini să ne otrăviescă mâncarea. Ei însă, au refuzat să comită o crimă. N'avem dovezi concrete, despre acest complot, dar sunt multe altele, care au fost desvâluite pe deplin, și de care omul rămâne înmărmurit.

Încă din timpul când la Paris Carol și eu nu eram decât prieteni, au început să circule șvonurile cele mai fantastice. S'au făcut rapoarte și s'au trimis în România, în care se arăta că eu și Carol trăiam o viață degradatoare. Dela București sosiau mustrări atât de aspre, de o nedreptate atât de evidentă, încât Carol s'a infuriat și s'a gândit că poate ar fi mai bine să renunțe, la drepturile pe care le avea, prin nașterea sa.

Sentimentele unuia față de altul au devenit și mai puternice și mai dulci, datorită tocmai acestor intristări și necazuri. Cu cât Carol avea neajunsuri mai multe, cu atât simțea mai mult, că are nevoie de mine. Asprimea muștarilor, care sosiau din România, era tot mai mare și aceasta sporia furia lui Carol, care pe neașteptate a părăsit Parisul, plecând la Milano.

Poate că din partea mea a fost prea multă grabă, ca să-l urmez imediat, dar n'am putut să fac altfel, decât să-l urmez. Știam că el dorește un însoțitor, sincer și simplu — ceea ce i-a lipsit, în toată viața lui. Eu de asemenea eram o femeie, care nu avusesem parte de prea multă fericire în viață, și a cărei inimă se revărsa către acest băiat izolat și neînțeles.

Eram și eu o supusă a țării sale. Cunosteam copilăria sa; respectul pe care-l avea față de părinți și de bunicii săi; cunosteam pe mândra lui mamă, Regina Maria.

Și tocmai aci vreau să spun cât îmi este inima de sinceră, față de dânsa. În acest moment dânsa suferă mai mult decât oricare, de pe urma acestei tragedii dureroase.

Regina Maria este o femeie de inimă, adesea rău înțeleasă, datorită spiritului ei vioiu, neînfricat și nerăbdător, când e pus sub control. De multe ori face greșeli, după cum fac toți acei cari se emoționează. Dânsa are însă iubire și bunătate, în sufletul ei. Regina Maria nu este nici vicleană și nici nu se pretează la intrigi.

Ea de asemenea iubeste pe Carol. Fiind însă Regină, n'are dreptul să fie și mamă. Controlul apropiat al copiilor săi și supravegherea educației lor — mai ales în ceea ce privește primii copii — n'au fost lăsate pe dea'ntregul, în mâinile sale. Influențe puternice au lucrat împotriva acestei dorințe a ei, și aceasta a însemnat o mare încercare, pentru dânsa.

Am fost și eu de două ori mamă, și cu toate că ambele fetițe au murit, una la naștere și una după un an — am în sufletul meu instinctul de mamă și încerc sentimentele tuturor celorlalte mame. Aș dori să pot ingenunchia la picioarele Mariei, să-i povestesc toată suferința, toată tragedia lui Carol, în aceste momente de criză, din haosul cărora, pentru un moment, mi vedea nici o scăpare.

Situațiile familiilor regale nu sunt tot atât de ușoare ca ale celorlalte. Pe lângă aceasta trebuie să ținem seama că este împotriva tradițiunii, ca familiile regale să se aperse danșele, împotriva atacurilor publice.

ÎȘI IUBEȘTE MAMA

CAROL își iubeste frumoasa mamă. Intriganții au reușit însă să-i invenieze mințea, împotriva copilului ei. Ea este atât de cinstită și de dreaptă, încât nici nu-i vine în minte că poveștile ce i-se raportează, spre disgrăția lui Carol, sunt false. Acei cari o înșală sunt în anturajul său. Desigur că Regina trebuie să fie infuriată împotriva

mea. Dânsa nu poate vedea ambele laturi ale situației. Pentru dânsa sunt o „Sirenă fără scrupule”, care i-am atras copilul în păcat; sunt „femeia pălămașă”, care am ispitit pe un barbat, mai presus de puterea lui de rezistență, căutând prin toate mijloacele, să-i distrug caracterul.

O, dacă ar ști dânsa cât mi-e de scump, în sufletul meu, binele și fericirea lui Carol! Am toată nădejdea că odată ea va înțelege. Poate că există în mine ceva matern, în ceea ce privește iubirea mea, față de dânsul. În tot cazul, urmându-l la Milano, n'am făcut-o cu altă intenție, decât aceea de a-l îngriji cu toată dragostea mea. Am tras la un hotel, și Carol a venit și dânsul la același hotel, arătându-se vesel și mulțumit, că am venit.

Am rămas ascunsă, însă prințul mai eșia câteodată. Oriunde se ducea se găseau emisari români, cari făceau fel de planuri, spre a-l supăra și a-l jigni. Ne făceau viața nenorocită. Spionajiu devenise atât de plicticos, încât am curmat șederea în Milano și am plecat la Venetia.

Dragostea noastră creștea tot mai dulce. Nenorocirea ne legase laolaltă și ne-am confundat, într'un fel de fericire furtunoasă. Eram elipe când ne simțiam absolut singuri, într'o lume de viscole și de primejdii fantastice. M'am ținut strâns legată de dânsul — și care femeie n'ar fi făcut la fel, dacă ar fi fost în locul meu? — căci îl iubiam și eu nu sunt o ipocrită, sau o puritană.

Din zi în zi mă hotăram tot mai cu neștrămutare, să

nu-l părăsesc niciodată, și nici să nu stau între dânsul și țara lui, dacă aceasta va dori înapoierea sa, sau dacă datoria lui față de copilul său îl va reclama. Primul Ministru Brătianu nu mai vrea să știe de Carol, căci Carol este foarte greu de stăpânit.

E MÂNDRU DE COPILUL REGE

PRINȚUL Carol își iubeste copilul, pe Mihai, care ocupă patetica situație de Rege, la vârsta de 5 ani. Carol este mândru de el. A avut însă nefericirea de a nu petrece prea mult împreună cu copilul său, datorită neputrivirilor care au existat, între Carol și soția sa Elena. Intre dânsii a fost respect reciproc, dar căsătoria lor nu era decât o căsătorie de stat. Unirea noastră este o unire de dragoste!

Elena Lupescu zugrăvește viața intimă a lui Carol

„Prințul spală vasele”

ORIUNDE, eu și Carol, am fost în decursul iernii 1926, „fuga noastră era vestită totdeauna prin ziare. Se publicau poveștile cele mai fantastice și toate erau crezute. La Venetia — paradisul dragostei și al poezilor — am găsit o clipă de odihnă. Adesea ne furisam noaptea târziu, când nu mai era nimeni care să ne spioneze, ca să facem câte o plim-

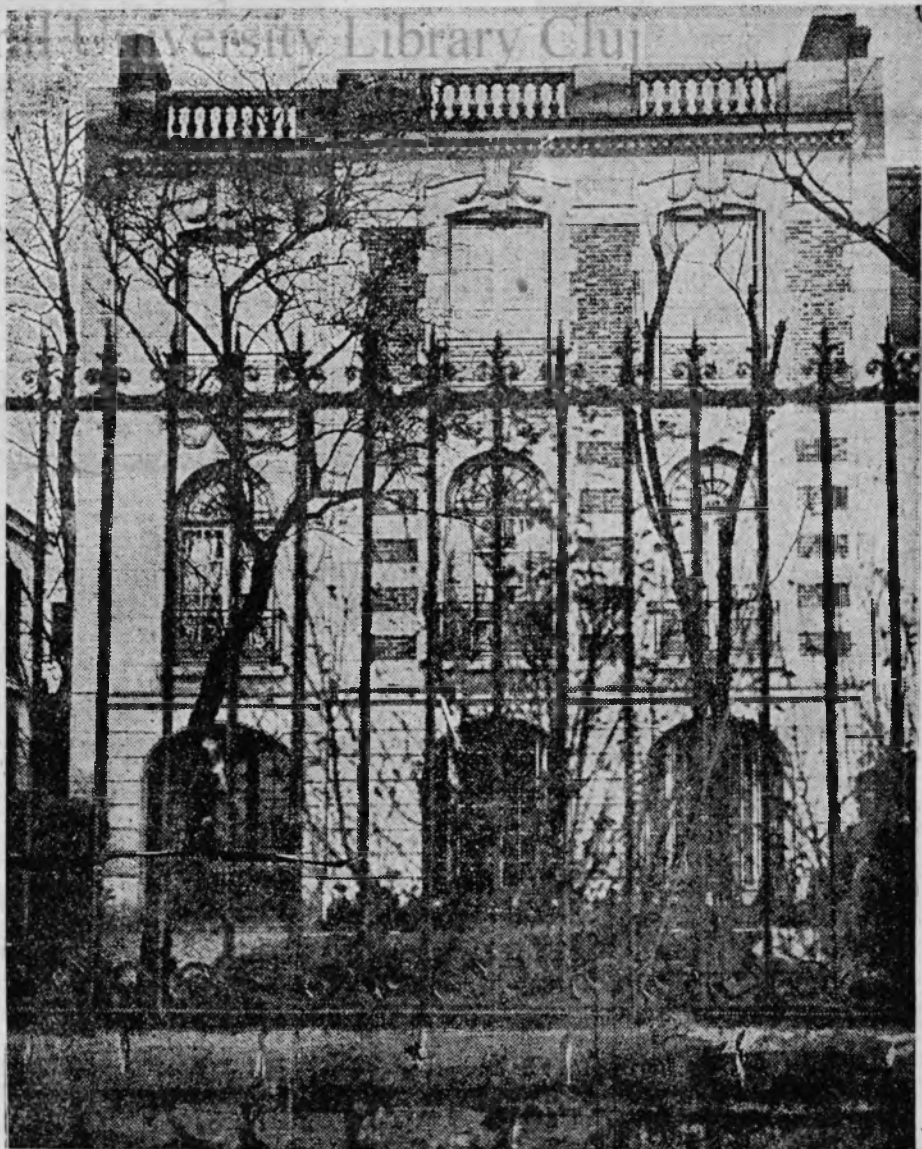
bia șoptită, ambii cuprinși în suflet, de pacea pe care o inspiram unul altuia și care este cea mai dulce formă a prieteniei omenestii.

Câteodată Prințul spunea: „Înțeleg că sunt țapul ispășitor. I-am desamăgit: știu că mă vor numi laș și dezertor, mă vor deplânge, ca pe unul care cutreeră fața pă-

nu răspundea la aceasta și o simțiam bine că el se necăjește, fără să spună vr'o vorbă.

„Dânsa suferă”, spuneu ei adesea și eu știam că se gândeste la mama sa, Regina Maria.

Știam și eu că dânsa suferă și că Prințul meu nu poate face nimic spre a-i alina întristarea. De

Castelul dela Nenilly.

bare, pe canalele mai dosnice ale Venetiei, în gondolele conduse de oameni, cari habar nu aveau cine suntem.

În legănarea „bărcii nevinovate”, sub razele reci ale lunii, plătiam fără scop și fără destinație, turburând arare ori, liniștea nopții, cu câte o vorbă două, dea-

mântului, ca pe un alungat, fără familie și fără țară!”

La aceasta îi șoptiam: „Poți să te înapoiezi; nu încerca să îndrepti singur lucrurile; se vor îndrepta ele dela sine. Oricând te poți întoarce, dacă socoți că e bine. Nu te necăji”. El niciodată

aceea, cea mai mare parte din timp tăceam și prin tăcere îl făceam să înțeleagă că îi împărțasem grijile.

Nimeni nu se poate crede în intrigile meschine, care înconjură tronul. Lumea din afară nici nu bănuiește cât de multe sunt aceste conspirațiuni.

NOTED WRITERS

MARCH of EVENTS
New York American

WORLD TOPICS

Editorial Telephone, Beckman 2000

SUNDAY, SEPTEMBER 18, 1927

Business Telephone, Columbus 7000 E-1

MADAME LUPESCU:

I BEAR PUBLIC SCORN FOR PRINCE CAROL; I WILL GO ON TO WHATEVER END THERE IS'

INTRIGUE AND WHISPERED GOSSIP SHADOW ROYAL LIVES

JON BRATIANO, Prime Minister of Rumania, who is believed to have been responsible for Carol's renunciation of the throne in favor of his son, Michael.

Although Carol is dearer to me than life itself, I would make any sacrifice for him, but such terrible intrigues are on foot now, that for our Rumania best to safeguard his well-being
Helene Lupescu

DORINȚA DE A RĂMĂNEA ASCUNȘI

DE LA Venetia, care a însemnat pentru noi amândoi pace și romantism, Carol și eu mi-am plecat la Nizza, Monte Carlo și Cannes. Ne-am amestecat în lumea de petrecere a Cazinoului și am încercat să ne pierdem pe noi și toate grijile noastre, pe mesele de joc, pe plajele și prin cafenelele de lux. Dar totdeauna ochii iscoditori ne urmăreau și limbile violente clevețeau.

Eram însetați de dorința arzătoare de a ne izola, ca să fim numai noi amândoi, doi inși cari se iubeau într'adevăr, și cari voiau să se ascundă de ura și învălmășagul lumii. Un prieten ne-a considerat odată că am fi în „luna de miere“. Am zâmbit cu amărăciune, gândindu-mă la această caracterizare a timpului, pe care îl petrecem în atâtea griji. To-

tuși noi vrem iubirea. Nimeni nu ne-o putea răpi.

„Să încercăm la Biarritz“, a sugerat odată Prințul.

Ideea a fost bună, pentru că pe coasta Bască am putut să ne pierdem în lumea de spanioli, francezi, italieni, greci și argentinieni. Am locuit la Hotel Palace și petreceam ceasuri întregi, pe țărmul mării. Amândorura ne place baia de mare și aici am căpătat cei doi câini ai noștri, perechea minunată de Schnauzer-Pincers, pe care îi avem cu noi, la Neuilly.

De fapt, avem o familie numeroasă de câini cari mă iubesc și mă privesc fără mustrare, în ochii lor. Câinii au însușirea să te înțeleagă cu inima, și nu judecă după legile și calapoadele omenești. Sunt o adâncă mângâiere pentru mine.

Cea mai multă vreme am stat la Biarritz.

Când a sosit primăvara și a început să fie prea cald și cei mai mulți oameni plecau în ținuturile dela nord, am fost cuprinși de dorința să ne întoarcem la Paris.

„Să mergem și să ne adăpostim într'o casă liniștită, departe de multime, și să așteptăm desfășurarea evenimentelor...“

Această idee a venit dela Prințul meu, dar n'as putea fi sigură că n'am exprimat și eu aceeași dorință.

„Da...“ și de fapt nu știu care dintre noi a dat acest răspuns.

Astfel „luna noastră de miere“ a luat sfârșit.

Am venit la Paris, și am găsit această casă. A fost nevoie de mult curaj, spre a ne afișa fața lumii, ca o pereche de

dragostiți — un soi de sinceritate eroică, căci ne dedeam seama că vom fi priviți ca niște oameni, cari păcătuiesc împotriva precedentelor sociale.

Intre timp, s'a stărnit o adevărată furtună pentru noi, și avalanșe de muștrări veniau furioase împotriva noastră, din România. Carol — niciodată nu voiu putea insista destul — nu are acea însușire aleasă, care se numește tact. Dânsului i repugnă să se ascundă îndărătul unei masti de cuvinte tichute și de maniere dibace. Pentru dânsul aceste subterfugii înseamnă neonestitate. Toată viața lui a suferit de această lipsă de „savoir faire“.

Astfel, în urma nesfârșitelor dojeniri, Carol s'a oțelit și sub impulsul mâniei, a renunțat la drepturile sale la tron. După cum am spus, Primul Ministru Bratiano, care caută să răpănească

România, nu are nevoie de un om cu voință, ca Prințul Carol. Partidul său voințe să-l scoată din linia de succesorii ai tronului. Pentru a-și atinge acest scop, dânsii trebuie să rupă orice legătură, între Carol și familia sa. Dânsii i-au otrăvit mintea, înfățișând „afacerile de iubire ale lui Carol“ și chipul în care el își „înjoșește țara“.

I-s'a dat ordinul să se inapoieze imediat la București și să semneze abdicarea sa. Dânsul a refuzat aceasta. Emisarii guvernului au promis că, dacă el va semna abdicarea, dânsii se obligă să țină secret acest act, mai multe luni, în timpul cărora el va avea timp să se răzgândească. Carol a semnat.

Promisiunile au fost călcate în picioare.

Imediat s'a anunțat în public, actul în vreme ce trimișii au cău-

LUPESCU SHIELDS CAROL FROM FOE

Companion of Rumanian Prince Visions Dark, Lonely Future

Plotters Menace Mother

HOPELESS ENTANGLEMENT OF HEARTS AND POLITICS

Frontiers Closed to Divorcee

THIS is the concluding chapter of a series of articles by Madame Lupescu, for whom former Crown Prince Carol gave up the throne of Rumania. In these absorbing articles she has told her love for her royal friend, and reveals that she fears that some day they will be forced to part.

By Helene Lupescu
Chapter III

YOU doubtless hear dreadful things said of me, but I do not feel I am dreadful. It is natural for a not ugly woman to have friends and to love amusements. But these have never taken serious place in my life—else I would not be living the secluded existence of the present.

I have avoided publicity, though I am fond of admiration and love to appear well.

Own Design

IN BIARRITZ I took a prize as the "best-dressed woman." It amused me—and pleased me a little, too. The dress was gray and of my own design, set off with a very large and beautiful aquamarine ring Carol gave me. Cool colors like gray and blue-green look best with my red hair. My Prince has an eye for beauty in all forms, but does not like display or conspicuous behavior.

He himself is always perfectly dressed, and looks well because he has a good figure and stands straight. He is blond, with his mother's very blue eyes and thick, light-brown hair which waves. He wears a close, fair moustache, but, while his features are good, I would not call him quite handsome, although at times in uniform or evening clothes, he comes near being so!

THEIR HERO! This recent picture of Prince Carol

BARRED BY BIRTH! Zizi Lambreino, Carol's first wife and their son, who are not recognized by royal Rumanians because Zizi is a commoner by birth.

the memorial services at the Rumanian chapel in Paris. It seemed cruel, but Carol had "renounced the throne" and was an exile, living abroad with a "designing woman" who was holding her spell over him to keep him for herself!

Love Not Counted

DOES it ever occur to anyone that the "designing woman" truly loves Prince Carol, even to the point of sacrificing herself completely for him?

No—of course it does not. Yet I would stand aside this moment and give him every

ingly indifferent regarding the Russian revolution! And were not its atrocities laid against a background of careful preparation of the public mind?

Ever since we have been living here at Neuilly we have been reported in all sorts of places, when we did not actually leave our villa.

Once Carol's arrival at Rapallo to see his wife and son was described in the press, when actually Prince Carol was ill with grip here at home with me. All these tales are spread to misrepresent him to his family and to the public.

STATE SWEETHEARTS! Prince Carol and his second wife, Princess Helen of Greece, mother of his son, King Michael of Rumania. The married life of Carol and Helen was not a happy one.—Int'l Newsreel photo.

rob his enemies of their chief ammunition? In the first place, I love him. I love him so much that I would sacrifice my own happiness for his, and I would go away, but that would not be a solution to his problems.

I used to sing. In girlhood I am in my twenty-eighth year now—I had a good voice, which my parents managed to have cultivated to some extent. Now I have little heart for singing.

Song for Puppies

fact, she helped me. The instant I struck the piano and began a song, she set up such a howling that at first I was startled, and then it made me laugh as I have not laughed in months.

Smiles Necessary

BUT I must keep up a good spirit, no matter what happens, and be philosophical. The world has no use for the sorrowful ones. You call it the "grouch," I think. Well, one must not be a grouch, however dark the skies, for the sun may break gloriously through at any moment and brighten the world.

If I sometimes feel afraid and solitary, I seek in my writing desk a little sympathetic note sent me by an American lady, with a box of pastes, enclosing also a passage from one of your philosophers, Emerson:

"It is easy in the world to live after the world's opinion; it is easy in solitude to live after our own; but the Great Man is he who in the midst of the crowd keeps with perfect sweetness the independence of solitude."

I find this very beautiful and comforting.

Man of Virtues

NOW I come to the close of these little chapters, written imperfectly and full of discrepancies. If they have given any picture of Carol, Prince of Rumania, as a man of many virtues and fine qualities as well as a man with faults, a man around whom the cruel and unscrupulous weave nets for their own profit, yet whose heart holds love and a sense of duty, it is all I hope for.

As for me, I am just Helene Lupescu, whose past lies buried in Rumania, whose present is willingly merged in that of an unhappy exiled Prince, and whose future is—what? Alas, I cannot penetrate the veil! I am just "the red-haired Rumanian

tut să interpreteze greșit, atât sentimentele lui Carol către familia sa, cât și pe ale familiei sale, către Carol.

"AM FOST LĂSAȚI IN PACE"

DIN clipa semnării, am fost lăsați într-o pace relativă. Aveam acum în mână ceea ce dorisem — renunțarea sa la tron. Ceea ce mai rămânea de făcut pentru complotiștii din întuneric era să continue să prezinte, într-o lumină proastă, purtarea lui Carol. Să-l arate ca nepăsător și ingrăt, față de interesele României, precum și viața sa „desfrântată”, cu mână la Neuilly.

Dintre pereții muți ai vilei noastre, încerc să trimit lumii acest mesaj de simplu adevăr.

Mulțimea trece prin fața casei noastre și privește îndelungat la dansa, închipindu-și scenele care se petrec înăuntrul perechea veselă care se desfășează, în dragostea nepermisă, într-o atmosferă sensuală — o femeie îndrăzneală, rea, care a înlănțuit și ține în ghiarele ei ascuțite, un Prinț de neam regesc, exilat din țara sa, o victimă a dragostei!

Cât de deosebit sunt faptele! În casa noastră se găsește puțină veselie, afară doar când suntem în disperare, și încercăm să râdem și să glumim, spre a nu ne cufunda prea mult, în marea întristării.

Actualmente trăim la fel cu mii de tineri căsătoriți, înconjurați de respect, fiindcă au fost binecuvântați de biserică și au aprobarea societății.

Menajul nostru este simplu. Avem trei servitori: camerierul care totodată conduce și automo-

bilul lui Carol, când nu și-l conduce singur, o cameristă, și o bucătăreasă, toți trei români. Am avut un bucătar francez, dar ne place bucătăria românească — ostropel de pui, plăcintă cu carne și altele asemenea — și n'am putut învăța vre-un bucătar francez să ni-le facă, poate pentru că parizienii socot că arta lor culinară e cea dintâi în lume. Noi însă ținem la bucătăria noastră, din țară.

CAROL ȘTERGÂND TACĂMURI

CÂND am închiriat vila, nu ne-am putut găsi servitori. Dimp de șase săptămâni nici nu am avut vr'un slujitor, și Prințul, împreună cu mine, făceam toate treburile casei. Eu nu sunt gospodină rea — mama mea a îngrijit de aceasta — și cu plăcere am văzut de curățenie, am șters praful, am pregătit mâncarea și am spălat vasele.

Prințul mă ajuta cu voie bună, făcându-și toată partea lui de lucru, în facerea paturilor, mătura-tul odăilor, ștergerea tacămurilor și a farfuriilor și deschizând ușa, dacă suna cineva. Dacă, cu umerii săi largi, lovia vr'un vas, sau, cu degetele neobișnuite, strica vre-o farfurie, radeam amândoi și eram mândră de dânsul, cum ar fi fost oricare femeie, când își vede bărbatul că-i sare într'ajutor.

Comandam tot ce ne trebuia la telefon, dar uneori mergeam singură să târguesc carnea, fructele și legumele, după cum ar fi făcut oricare soție de funcționar. Îmi plăcea aceasta. Și dacă n'aș fi urmărită cu atâta insistență aș face-o și acum.

Ce lucru năpăstiat este să in-

bești și să descoperi aceasta în viața intimă!

Nu am gusturi extravagante; Ca-și nici el. Ii place auto-turismul și sborul, dar în afară de aceste două sporturi costisitoare, socot că dânsul ar putea trăi fericit, cu 12 mii dolari pe an, în America.

PRINȚUL PLĂTEȘTE 265 DOLLARI CHIRIE PE LUNA

INTRUCAT mă privește pe mine, și de sigur mă vor crede toate femeile, declar că mai bueros aș fi femeia iubită a unui om sărac, într-o casă mică, a noastră, cu perdele albe curate, cu o mică grădină în jurul

ei, în tovărășia copilașilor și a căteilor, cari să se joace, iară în preajma focului, decât să fiu o regină nefericită — și numai Dumnezeu știe că toate reginele sunt nefericite.

Voiu încerca acum să zugrăvesc, în cuvinte, casa noastră „plină de păcate” și o zi oarecare din viața noastră „destrăbălată”.

Prințul Carol plătește chirie 80 mii de franci pe an, pentru vila sa din Neuilly. Cred că aceasta reprezintă cam 265 dolari pe lună, în banii voștri, americani.

Este o casă simplă și era parțial mobilată, când am ocupat-o. Am mai adus și noi câteva lu-

cruri personale — cărți, tablouri, tapițerii, bibelouri, lucruri salvate din prăbușirea casei mele de mai înainte, inclusiv un piano mare. Am brodat un șal, cu motive românești, pe care l'am înțins peste piano și pe care așez fotografiile, pe care le preferă Carol, copilașul său Mihai, Regina Maria, fratele său Nicolae, surorile sale și tatăl său mort, Regele Ferdinand. Mai am atârnate niște colivii de păsări în fața ferestrelor odăii de culcare, de unde o pereche de canari ne înveselesc, cu cântecul lor, și o draperie simplă încrețită.

Vila noastră se găsește pe Bu-

Fotografia Elenei Lupescu, făcută pe plajă la Biarritz

World Topics
Eminent WritersMARCH OF EVENTS
Los Angeles ExaminerNorris, Ben Lindsey
Terhune, Lupescu
Shaw and Hughes

LOS ANGELES, SUNDAY, SEPTEMBER 11, 1927

WOMAN WHO COST PRINCE CAROL
HIS THRONE BARES LOVE FOR HIM

levarul Binneau, în fundul curții și un zid de piatră desparte grădina din fața vilei, de trotuar, având o poartă de fier, care se deschide pe un drum pietruit, care conduce la verandă.

Avem un salon, o bibliotecă, o sufragerie, toate la parter, cu bucătărie, cămară și toate celelalte dependințe, în partea dinapoi, pe unde se poate eși în grădină și la garaj. La etaj avem 6 camere — apartamentul nu se deosebește cu nimic de camerele hotelurilor obișnuite, în care locuiesc călătorii comuni, cu familiile lor.

Carol primește lunar, din România, bani, venituri ale imobilelor, castelelor și moșiilor sale, moștenite de la tatăl și unchiul său.

Rare ori ne sculam des de dimineață, fiind obișnuți să ne culcăm târziu, dejunul îl luăm în camera mea — cafea cu briose (un fel de cozonac) și fursecuri. Această, de obicei, cam pe la amiază. Ne îmbrăcăm apoi, spre

Nu ne obosem jucând cărți, în deosebi bridge. Partidele noastre se termină noaptea târziu. După aceea mâncăm, cu puțin vin, dar cu multă voie bună. Nu discutăm chestiuni grave și nici afaceri politice, despre care Carol se oprește să vorbească, decând aceasta l'a instrăinat de familia sa Regală.

Acei cari îl numesc pe Carol încăpățânat, rigid și sfidător, ar trebui să-l vadă serile acasă, fericit, între prietenii săi, simplu, binevoitor, iubitor și făcând tot ce poate, spre a nu întrista pe prietenii săi, cu grijile sale. Ceea ce îi lipsește lui Carol este o mamă iubită, care să-l înțeleagă. Și uneori sunt în situația ca să-l tratez, ca și când ar fi un copil, iar eu mama sa.

Incerc să-i îndrept gândurile și conversația, în oarecare măsură, mă ascultă. Aceasta a dat naștere poveștilor despre „influența mea” și „acapararea mea vicioasă” asupra sa. Este natural ca

căzut, asupra-i și, desfășcând pachetul, s'a înviorat ca electricitat. M'am apropiat să văd ce-l poate interesa atât de mult. Și ce era? Nimic alta decât două volume, scrise de un aviator francez, asupra mecaniceii, pilotajului și construcției aeroplanelor! Carol a stat până la trei dimineața, absorbit de ele, nepăsător la tot ce-l înconjura, inclusiv la mine.

Citește mult și englezește —

gazete și reviste. Adesea îl invidez, văzând cât de bine stăpânește o limbă de care eu am atât de puțină cunoștință. Imi place literatura românească, istoria țării mele și folklorul; citesc uneori și nuvele franțuzești. Imi place, în mod deosebit, Maurice Dekerobra.

Acasă, în mod obișnuit vorbim cu Carol franțuzește, limbă care poate fi socotită drept grai de

societate, în România. Toți românii cu educație vorbesc franceza, germana și uneori engleza. Engleza, pe care o vorbește Carol, e foarte frumoasă. Câteodată stă cu mine de mă învață englezește.

Viața noastră e atât de limitată! Hotărit că nu suntem futuri sociali, eu nu mai mult decât Carol.

Elena Lupescu apără pe Carol
de dușmani

Ingrijorată de viitorul ei

PROBABIL că ați auzit lucruri grozave despre mine, dar eu nu cred că sunt chiar atât de groznică. E natural ca o femeie, care nu-i urâtă, să aibe prieteni și să iubească desfătarea. Toate acestea însă, n'au ocupat un loc prea mare în viața mea — altminteri n'ași trăi viața închisă, pe care o duc astăzi. Am evitat reclama, deși imi place să fiu admirată și să apar îmbrăcată cu gust.

HAINE DUPĂ MODELE
PROPRII

IN Biaritz, am obținut un premiu, ca „cea mai bine îmbrăcată femeie.” Aceasta m'a măgulit — și mi-a făcut plăcere. Haina premiată a fost de culoare gri și croită după un model propriu, având un cordon foarte frumos, dăruit de Carol. Prințul meu are un ochiu foarte atent, la formele frumoase, nu-i plac însă atitudinile extravagante și purtarea bătătoare la ochi.

El însuși totdeauna este foarte bine îmbrăcat și-i stă bine, căci are o statură dreaptă. Este blond, cu ochi albaștrii, ca ai mamei sale, poartă o mustață tunsă, și cu toate că în general este foarte prezentabil, n'aș putea spune că este extrem de elegant, deși în uniformă, sau în haină de seară atinge eleganță!

Nu dăm interviuri și nu vorbim ziariștilor. Aceste capitole sunt absolut primele cuvinte scrise pentru presă, și înainte de aceasta n'am autorizat să se publice nimic, nimic, scris de mine.

PUȚINE VIZITE

CAROL și eu nu mergem nicăeri, deși nu există vre-un motiv special pentru aceasta. Cel mai modest funcționar și cu drăguța lui, văd mai mult din viața Parisului.

decât vede Prințul și Elena Lupescu! Carol a fost la Montmartre numai de două ori în toată viața lui. Cea mai obișnuită distracție pentru noi este cinematograful. Suntem mai puțin observați aici, decât la Teatru sau la Operă. Amândorora ne plac „comedile”, acele în care joacă Buster Keaton, Charlie Chaplin, Harold Lloyd, Douglas Fairbanks și dulcea lui Mary Pickford. Cinematograful este o binecuvântare: ne putem uita grăjile aci.

Am primit oferte, de la societățile americane, ca să apar în film. Să nu credeți însă că sunt atât de proastă, ca să cred că au făcut această ofertă, pentru că văd în mine talent, sau o mare frumusețe. Nu e vorba de calitățile mele personale; îi interesează situația mea.

Este groznic să fii o curiozitate de Barnum; totuși mi-ar plăcea să intru la film, dacă am vreun merit pentru aceasta. Mi se spune că nu toate femeile apar la fel pe ecran, chiar dacă sunt mai frumoase decât mine — și de aceea socot această un noroc — ca și jocul de cărți. Sunt cu totul nedibace pentru afaceri, lucru de care imi pare rău.

Sunt de părere că fiecare copil — băiat sau fată — trebuie să fie deprins cu o meserie sau o profesiune, așa încât să-și poată câștiga existența. Doresc aceasta din toată inima, căci nu sunt amenințată oare eu de o soartă întunecată și nesigură?

Cine știe, se apropie poate ziua, când vouă trebuie să trăiești independent. Inevitabilă trebuie să vie aceea îngrozitoare separațiune de Carol. De sigur că numai gândul la aceasta, cauzează durere, dar trebuie să prevăd.

Nu-mi pot băga capul în nisip, ca un struț, și să fiu oarbă la grijile prezente și la teama de viitor.

EXILATĂ DE ACASĂ

SUNT o exilată, o alun-gată, o expatriată, din țara în care m'am născut, din țara, pe care o iubesc. De doi ani de zile nu mi-am văzut părinții și nu știu dacă-i voi mai vedea, vre-odată. Au fost totdeauna buni față de mine și viitorul lor mă îngrijorează. Visul meu este să pot face ceva pentru dânșii, căci ei îmbătrânesc și așteaptă ajutorul meu.

Părinții mei sunt români curați, și deoarece au idei severe, în privința umilirii țării lor, nu li se dă pașapoarte, de teamă să nu comploteze, pentru restaurarea lui Carol.

I-SE REFUZĂ PASAPORTUL

NICI eu nu capăt pasaport. Dacă aș vrea să plec în România, numai spre a-mi vedea familia, desigur că aș fi oprită la graniță. Situația mea nu este dintre cele mai plăcute. Carol imi este fericirea — tot ce am pe lume. Va veni oare timpul când nu-l voi mai vedea? Nu vreau să mă amăgesc pe mine. Această eventualitate va fi singura soluționare, a problemei noastre.

Când a venit vestea că Regele Ferdinand al României este grav bolnav și situația disperată, Carol a fost cuprins de adâncă durere. S'a rugat mult să-i fie îngăduit să meargă la București. Și eu însumi m'am rugat de dânșii, să i-se permită, să ingenunche lângă patul tatălui său și să-și ia rămas bun.

Nu s'a putut însă. Cu sânge rece a fost oprit să plece. A fost chiar amenințat că, da-

a prieni pe vizitatori. Câteodată, de dimineață, oșim și mergem călare la „Bois de Boulogne”. Vara trecută am jucat din când în când, tennis, anul acesta ne lipsește însă energia necesară.

La început, eram vizitați de puțini oameni. Acum vizitatorii s'au înmulțit — în mare parte aviatori români, printre care Carol are mulți prieteni. Ne place să avem oaspeți, dar noi nu ne ducem la nimeni. Prințului îi place să facă lungi călătorii cu automobilul și să călătorească.

„EU NU MĂ PLÂNG”

IN timpul după amiezii ies uneori la plimbare, cu câinii și mă joc, în fiecare zi cu dânșii, în grădină — căci sunt atât de draguți.

Adesea avem la masă oaspeți aleși, din numărul restrâns de amici, cari ne iubesc și cari nu vin ca să ne spioneze și să ne critice. Printre aceștia este un scriitor francez, un deputat din Franța și o artistă românească: Elvira Popescu, care actualmente trăiește în Paris.

multimea să fie pornită împotriva unei femei care s'a devotat din iubire, încercând să mângâie pe un om, în nenorocire.

Nu mă plâng. Eram dela început pregătită la sacrificiu și la suportarea oprobiului public pentru Carol. Sunt gata să înfrunt orice adversitate ce mi s'ar pregăti.

Intre acestea pentru mine e o fericire să fiu cu Carol, care este un om al culturii și un gentleman adevărat. Ce se numește un gentleman? Un om de creștere aleasă cu considerație, îndrăzneală și fidelitate, în principiile sale. Aceasta e ideea mea despre un gentleman și aceasta este Prințul Carol.

Il plac cărțile științifice. Imi amintesc de o seară, care a urmat unei zile de grele încercări, în care toate se păreau că au mers pe dos. Dăsul ședei în odaia din etaj, tăcut, descurajat, cu totul abătut, ținându-și capul în mâini, în semi-obscuritatea lămpii de masă. Servitorul a adus un pachet, care pentru mine nu prezenta nici un interes și l-am lăsat nedesfăcut.

Ochiul obosit al lui Carol a

că va încerca să intre în țară, va fi oprit la graniță. Astfel Carol n'a putut face altceva decât să se resemneze, în fața situației și adânc intristat să participe, la slujba funerară, din Capela românească, dela Paris.

A fost aceasta o situație crudă, dar Carol „renunțase la tron” și era un exilat, trăind în străinătate, cu o „femeie arătată ca vicleană, care l-a răpit și-l ține pentru dânsa.”

NU SE TINE SEAMA DE DRAGOSTE

S'A gândit oare cineva că „această femeie” iubeste cu adevărat pe Prințul Carol, într'atât, încât este în stare să se jertfiască pe dea'ntregul, pentru dânsul?

De sigur că nu. Cu toate acestea, în acest moment, dorința mea vie este să mă dau într'o parte, și să-i las libertatea să se înapoieze, la Prințesa Elena, femeia sa. Dacă

Carol fotografiat după moartea tatălui său Regele Ferdinand, în uniformă cu doliu pe braț

pentru aceasta, i-s'ar netezi calea.

Lucrul nu este însă atât de simplu. Se pierd din vedere faptele care sunt țesute, într'o pânză de intrigi, pânză care cuprinde întreaga familie regală. Se depun eforturi neobosite, spre a face lumea să creadă că însăși mama lui Carol ar fi o conspiratoare, care dorește să devină „Impărăteasa Balcanilor.”

Până și soția lui Carol, Prințesa Elena, nu este scutită de aceste intrigi. I se ascund scrisorile personale, se răspândesc tot felul de minciuni despre soțul ei și se pun tot soiul de obstacole, spre a împiedeca o înțelegere, între dânsii.

Prințesa Elena doria de multă vreme un divorț, întocmai cum îl dorește și Carol. Sunt în mod radical nepotrivii, unul pentru celalt, din pricina temperamentelor lor, și în parte s'au și înțeles, asupra unui aranjament mutual. Dar dușmanii lui Carol au convins pe Elena, să refuze să-i dea libertatea.

FALSA PROPAGANDA

PRIETENII ne-au prevenit asupra unui plan prin care se încearcă să se influențeze opinia publică, cu minciuni și propagandă falsă, încât orice interes și simpatie pentru România să dispară. Atunci, la momentul potrivit, agitatori străini să porniască o revoluție, care să răstoarne dinastia și să instaleze o republică sovietică, în România.

Oare nu e uimitor, că lumea a rămas cu totul indiferentă, față de revoluția rusească?

De când ne aflăm aci, la Neuilly, am fost arătați ca locuind în diferite locuri, deși n'am părăsit vila noastră.

Așa bunăoară presa scria despre sosirea lui Carol, la Rappalo, spre a-și întâlni soția și copilul, când de fapt Prințul era bolnav de gripă și stătea în casă cu mine. Toate aceste minciuni și povești sunt răspândite, spre a-l discredita pe

Astfel complotul a fost zădărnicit, însă complotiștii au putut să se folosească de publicitatea afacerii, cu arestul, spre a susține că Prințul Carol duce o viață nevrednică de un Prinț și că stă în legătură cu escrocii.

Este vre-o mirare că urmăriți de atâția dușmani, Carol și eu stăm unul lângă altul, gășind mângâiere în iubirea noastră?

Lumea ar putea întreba că de ce nu părăsesc pe Carol și astfel să dezarmez pe dușmani, de armele lor? În primul rând pentru că-l iubesc. Il iubesc atât de mult, încât sunt în stare să-mi sacrific iubirea mea, pentru a lui și de sigur aș putea să-l părăsesc, dacă aș ști că aceasta este o soluție a situației sale.

Dacă l'aș părăsi, s'ar răspândi cele mai scandaloase aserțiuni. Aș fi înfățișată ca o femeie care „caută alte cuceriri” sau că „am trecut în tabăra dușmanilor, ca spioană”. Sau dacă dânsul m'ar părăsi, imediat s'ar spune că „m'a părăsit pentru altă femeie”, sau că „i-am periclitat viața fiindcă voiește să mă părăsiască”.

Și dacă s'ar putea înapoia, în România, fără de mine, cum aș putea fi sigură că dușmanii săi politici nu se vor răzbuna?

Nu; locul meu este aci împreună cu el!

OBOȘIT ȘI DESCURAJAT

CÂND îl văd obosit și descurajat, privesc în ochii săi și văd că are nevoie de mine, de dragostea mea — tot ceace pot să-i dau!

Carol nu poate fi împins, mănânat, el trebuie să fie câștigat, prin iubire, și înțelegere. Dar cine altul l-ar putea câștiga? Nu pot decât iubindu-l, să-i arăt grija și grațitudinea mea, față de dânsul. A fost atât de bun cu mine!

În timp ce seriu aceste rânduri, privirea mea se plimbă asupra darurilor sale — giuvaericele și iarăș giuvaericele: briliante în inele și brățări; un colier de perle; brățetele de diamante și safire; un pandantif de emeraude — toate dăruite cu inima voioasă și dragoste.

Ori de câte ori îmi citește în ochi întrebarea: „N'ar fi bine să-l părăsesc?”, îmi spune: „Cine sa va îngriji de tine?” De sigur că nu există răspuns la aceasta.

Mă străduiesc să găsesc răspuns, la această întrebare, căutând în bătrâneștile cântări și poezii ale României, care toate sunt scrise, în ton minor.

Nu cânt prea mult la piano, deși obișnuim să cânt. Când eram fată tânără — și acum sunt de 28 de ani — aveam o voce minunată, pe care părinții mi-o cultivaseră, în oarecare măsură. Acum însă n'am curajul să cânt și nici dispoziție.

ZĂMBETUL OBLIGATORIU

TRĂBUE să mă arăt totdeauna, într'o dispoziție bună, orice s'ar întâmplă și să mă silesc a lua lucrurile filozofic. Lumei nu-i plac oamenii triști. Astfel de oameni sunt numiți „posaci”, și posacii n'au nici o căutare, oricât ar fi cerul de întunecat, soarele poate să se iviască și să spargă zarazele sale, nourii grei.

Dacă sunt mai incistată și mă simt singură, exut, pe biroul meu, o mica epistolă de simpatie, trimisă mie, de o doamnă americană, cu un citat din fileoful Emerson:

„Lumii îi este ușor să trăiască, după părerea lumii: este lesne pentru cel solitar să trăiască după voia lui; dar omul cu adevărat mare este acela, care, în mijlocul mulțimii, cu o pricepere desăvârșită, știe să-și păstreze independența singurătății.”

Găsesc acest citat foarte frumos și aflui într'insul multă mângâiere.

UN OM AL VIRTUȚII

MA apropiu de încheierea acestor memorii, scrise în mod nedibaciu și pline de nepotriviri. Dacă prin ele am izbutit să-l zugrăvesc pe Carol, Prințul României, ca pe un om de multe virtuți și de calități

ECONOAMA

Numai femeile pot să fie atât de econoame:

In autobus. Sunt în cochetărie de priviri cu o blondină foarte nostimă.

Dar am sosit la stația mea de oprire, zona terminală a biletului cumpărat. Nu vreau însă să cobor — vreau să continui drumul — și flirtul cu blondina mea.

„Conducător! Dă-mi un alt bilet!”

„Până unde?”

(Da, până unde?) „Până la capăt”, spun eu.

Conducătorul: „Până la capăt — 5 lei.”

Atunci blondina, se amestecă în conversație cu o admirabilă energie: „Domnul merge numai până în strada Romană — 4 lei.”

(Roda Roda).

D-L Pităcescu, un mare... îmbogățit de războiu, și-a trimis pe unicul fiu să urmeze cursurile la Universitatea din Roma. Terminând învățătura, băiatul se întoarce acasă. Foarte curios — și neabăditor să afle adevărul — tatăl său îl și întreabă îndată ce sosi:

— Ascultă Mitică, adevărat e cum scriu în care că Italia are forma unei cizme?

— ?!?

ALCOOLUL

„Nu-mi vorbi de prohibit! In America, dintr'o sută de americani 82 beau alcool!”

„Ce fac ceilalți 18?”

„Aceia îl procură.”

PRECAUT

„Domnișoară, cunoști dumneata ce deosebire este între un automobil și un tramvai?”

„Nu.”

„Bine, atunci mergem cu tramvain!”

LA ȘCOALĂ

Profesorul: „Păsările și peștii depun ouăle. Păsările le așază în cuib și stau pe ele până când se clocesc. Și ce fac peștii, Ionescule?”

Ionescu: „Stau pe ouă!”

Profesorul: „Zevzecule! ai văzut vre'odată pști cari să stea pe ouă?”

Ionescu: „Simț! Sărdalele!”

alese, care nu e lipsit de oarecare greșeli, în jurul cărui însă s'au țesut nenumărate intrigi, spre folosul dușmanilor, a cărui inimă, cu toate acestea, păstrează dragostea și spiritul de datorie, atunci aceste memorii și-au atins scopul lor.

În ceace mă privește, eu sunt pur și simplu Elena Lupescu, al cărei trecut e îngropat în România, al cărei prezent este, cu voință, legat de soarta unui Prinț exilat și nefericit și al cărei viitor este cu totul incert. Vai, aci nu pot să pătrund! Eu sunt „româncă cu părul roșu” care-l iubeste pe Carol.

(semnat) Elena Lupescu
Paris, 1927.

Un recordman foarte dibaciu

A VIATORUL — ca să spunem astfel — Callizo și-a făcut o specialitate din recordul lumii în înălțime. Desigur cel mai important lucru în viață este să știi să te specializezi. Callizo, în mod obișnuit, în mod obișnuit, e negustor de faianțe și — din timp în timp — se a vântă în nouri, ca să mă bată câte un record de înălțime!

De trei ori a bătut recordul lumii. Prima dată a afirmat că va atinge 12 mii de metri. Rezultatul a fost homologat la 12088 de metri. A doua oară a declarat că se va sui până la 12500 de metri. Homologarea s'a făcut cu 12442 Callizo se înșelase în prevederile lui cu 58 de metri; cine-și poate face mai dinainte socoteli precise? În sfârșit, în ultimile zile ale lunii August a venit la aerodrom, afirmând că se va sui la 13 mii de metri. Poate i-s'ar fi recunoscut atingerea și a unei înălțimi mai mari dacă... dacă nu se descoperia toată afacerea: Callizo își pregătia recordurile, la umbra farfuriilor, din magazinul său! Intr'adevăr, d. Lauga, șef de pistă al casei Bleriott, a ascuns, în momentul când Callizo voia să bată ultimul record, un barograf suplimentar, în fuselajul avionului, și acest martor indiscret și docil, revenind la pământ, a dovedit că omul care se pretindea „cel mai înalt din lume” nu întrecuse 4000 de metri, în vreme ce barograful pe care-l avea, truca, anunța peste 13.000.

E nevoie să adăogăm că d. Callizo, pilot amator, dar nu tocmai dezinteresat, a fost decorat cu legiunea de onoare, pentru performanțele sale de înălțime, de altminteri singure!

Se mai găsesc oameni dibaci și în alte țări, nu numai la noi!

VANT DE TOAMNĂ

Nu știu ce le spuse vântul Trifănelor din glaste, Trifănelor albastre; Nu i-am înțeles cuvântul.

Ele însă-l pricepură Foarte bine, c'an plecat Triste capul parfumat, Se uscară, se trecură!

Vânt cu tainică solie Vânt de toamnă călator, Ce le-ai spus atunci lor O să-mi spui odat și mie.

Ecat. P.

Clientul: „Nu încreză nimeni în biroul acesta?”

Funcionara: „Nu vezi d-le că directorul a plecat în concediu?”

REALITATEA ILUSTRATĂ

(SAU LUCRURILE ASA CUM LE VEDEM CU OCHII)

ILUSTRATĂ

PALATUL „REAL TĂȚII”.

Abonați și păstrați revista „REALITĂȚII” și veți avea o adevărată comoară de artă, de știință și de spirit. — Abonamente: pe un an 300 lei, pe o jumătate an 160 lei, pe trei luni 85 lei.

Reclamele făcute în „REALITATEA” prezintă cea mai mare eficacitate, revista fiind păstrată în colecții de cititori
Tariful publicațiilor și reclamelor inserate, este de 20 lei rândul sau 12 lei c. m. p.

Pagina întreagă 8000 lei, jum. 4500, sfert 2500

SINGURA REVISTĂ ILUSTRATĂ DE MARE TIRAJ ÎN ROMÂNIA

Apare Duminica în 30.000 exemplare în cele mai bune și mai moderne condițiuni tehnice

Revista ilustrată „REALITATEA” aduce săptămânal în chipuri toate evenimentele importante din lume, având pagini speciale care se ocupă de știință, tehnică, industrie, comerț, teatru, cinematograf, artă, sport, lămuriri cititorilor, jocuri, nuvele, filozofie populară, evenimente curente, modă, publicațiuni, reclame, ș. a.

Atelierele grafice proprii și fotografi speciali în toate părțile țării
 Redacția și Administrația în Palatul „REALITATEA ILUSTRATĂ”

Cluj, Strada Regina Maria 36 || București, Calea Victoriei 39
 Telefon 4-46. — Adresa teleg. „Realitatea” Cluj || Telefon 63.92

Grafologia

„Cunoaște-te pe tine însuși” este un adagiu care trebuie aplicat cât mai mult în viață. Grafologia, adică știința cu ajutorul căreia se poate stabili caracterul cuiva din scrisul său permite cercetarea obiectivă a firei cuiva. Revista „Realitatea Ilustrată”, a angajat un grafolog special care să analizeze caracterul cititorilor care vor solicita acest lucru.

Pentru răspuns, care apare în această rubrică, în fiecare săptămână, solicitatorul va detașa cuponul din josul paginii, va trimite un manuscris, pe cât posibil de dată mai veche, nu unul anume făcut, pentru cercetarea grafologică și scris cu cerneală adăogând tot odată o taxă de lei 60, pentru cercetările grafologice simple și 100 lei pentru acele în care e vorba de a analiza caracterul a doi îndrăgostiți, a doi logodnici, care intenționează să-și lege viața laolaltă. În acest din urmă caz e nevoie bineînțeles de două scrisori: una a d-nei sau d-șoarei, și cealaltă a bărbatului.

Jean Padua. — Voință energică. Muncește cu hrănicie. E om citit, își poate concentra toată atenția la un lucru. Și ar putea valoriza bine munca. Îi place să termine lucrul început. Are sentimentul formelor. E liniștit. Dă mult exterior. Îl enervează mult mediul de acasă și este hotărât să-și schimbe mediul.

Muncește cu hrănicie. E om citit, are cunoștințe din toate domeniile. Fiere practică suflet neocomunicativ. Punctual. Probabil că a călătorit și astfel și-a adunat impresii pe care le folosește. E rece în dragoste. Om serios și are fantazie.

CUPON PENTRU COLOANA GRAFOLOGICĂ

Alăturerez un manuscris scurt, spre a se face cercetarea lui grafologică. V'am trimis totodată taxa respectivă. Răspunsul rog să se publice în numărul următor al revistei

Semnătura și adresa:

Concursul literar al Realității

În numărul 39 al revistei noastre am publicat tema unui concurs literar.

Am oferit cinci desene, pe baza cărora concurenții urmează să scrie o schiță sau o nuvelă, a cărei întindere să nu treacă de 2 pagini de revistă.

Schițele sau nuvelele se vor primi la redacție în tot cursul lunii Noemvrie.

În luna Decemvrie un comitet va alege 3 sau 4, dintre cele mai bune și le va publica pe rând, cu numele și fotografia autorului.

Cineva, de undeva, așteaptă cu mare dor portretul Dumneavoastră. Faceți-i o surpriză plăcută de Crăciun, cu o fotografie comandată în atelierele „FOTOFILMULUI” din CLUJ, strada Regina Maria No. 6-8. — Telefon 8-26. (Fotografii speciale al „Realității” și „Erdelyi-Kepeslap”).

KISS DIONISIE FRUMOASA-CIUC

PROPRIETAR DE AUTOBUSE ȘI DE TAXIMETRI DE LUX, CARI CIRCULĂ ÎN TOATE DIRECȚIILE

Concursul fotogenic

Vom publica în numărul următor al revistei noastre, o ultimă serie de fotografii. Dela 15 Noemvrie nu se mai primesc spre publicare fotografiile concurenților. Buletinele de vot completate vor fi primite până la 8 Decemvrie a. c. Pe măsură ce sunt primite la redacția noastră, un funcționar din administrație, anume însărcinat cu această operație, introduce buletinele de vot într-o urnă specială care a fost sigilată de către Prefectura de Poliție Cluj. Despuierea scrutinului se va face în ziua de 9 Decemvrie a. c. iar rezultatul votului se va publica la 11 Decemvrie a. c., împreună cu fotografia fericitei alese.

Votul este universal și secret: pot vota toți cititorii trimițând la redacția noastră, în plic, ca imprimat cu un timbru postal de 1 leu, Buletinul de Vot detașat de pe aceasta pagină în care se va înscrie numărul fotografiei alese. D-na sau d-șoara care va întruni cele mai multe voturi va fi declarată aleasă și va pleca, pe cheltuielile revistei noastre, în călătorie de studio și plăcere, la Paris (călătorie dus și întors cl. II) și întreținere timp de 2 săptămâni în Metropola Franței și eventual se va putea angaja, prin intermediul nostru la o casă de filme.

TRĂIESTE

(SAU LUCRURILE ASA CUM LE VEDEM CU OCHII)

ILUSTRATA

Abonamente: Pe un an 300 lei; pe jumătate an 160 lei;
pe trei luni 85 lei.

Director: J. B. Sima.
Apare totdeauna Dumineca

Redacția și Administrația:
Cluj, Str. Regina Maria 38.

Aripa morții nu cruță pe nimeni

A murit Ion I. C. Brătianu. — Viața și faptele lui

Omul cu energia de fier, care a fost Ion I. C. Brătianu, omul neînfrânt, a trebuit să se plece, ca oricare alt muritor, de rând, în fața morții necrutătoare: Ion I. C. Brătianu a murit.

Joi de dimineață la ora 6, președintele consiliului de miniștri și conducătorul partidului liberal, a încetat din viață.

În fața mormântului deschis, orice ură și orice palimă încează, spre a face loc aprecierii obiective, care îndeamnă pe fiecare să recunoască faptul că prin moartea lui I. C. Brătianu a dispărut, de pe arena politică, o personalitate importantă, de care se leagă strâns cele mai mari evenimente istorice, care au dus la România de astăzi.

De aceea, la catafalcul său, se găsește astăzi îndurerată și indoliată țara întregă.

Uitând, în fața rămășițelor pământești, toate greșelile, datorită firii lui măndre, iertând păcate, de care nici un om nu poate fi lipsit, cu reculegere pioasă toți românii înțeleg pierderea suferită și rostesc duioasa urare:

„Fie-i țărâna ușoară!”

Ion I. C. Brătianu este fiul cel mai mare al lui I. C. Brătianu și al d-nei Pia I. C. Brătianu, născută Pleșoianu.

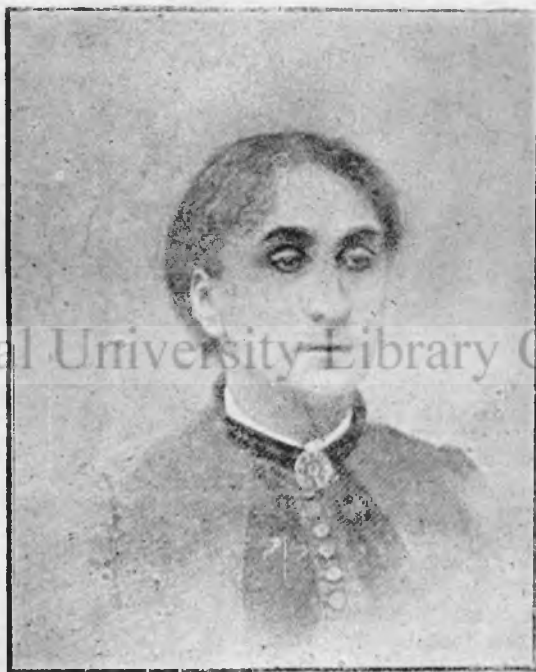
Familia Brătianu își are originea în trecutul îndepărtat al țării românești și primul Brătianu cunoscut este Eftimie, Pi-

I. Sertarul Iene, care are un fiu: Stolnicul Dincă, din care au ieșit: Teodor Brătianu, fost maior, căsătorit de două ori și având 4 copii: George Brătianu, Grigorie Brătianu, fondatorul Ligei culturale, Constantin Brătianu și Teodor Brătianu.

Eliza Știrbey, 4. Constantin Brătianu căsătorit cu d-soara Alexandrina Costinescu și având 2 fii pe Ion și Constantin; 5. Vințilă Brătianu, actualul președinte de Consiliu căsătorit cu d-soara Lya Stolojan; 6. Maria căsătorită cu Ion Pilat și având 3 copii: Ion, Pia și Nicolae; 7. Tațiana căsătorită cu I. Niculescu-Dorobanțu, fost prefect având un

luat bacalaureatul la 1882. Serviciul militar și l-a făcut în Regimentul 2 Artilerie, din care a ieșit cu gradul de sublocotenent. În toamna anului 1883 a plecat la Paris, unde a intrat ca intern, la secția matematicii, a liceului Sainte-Barbe. După o pregătire de un an, s'a prezentat la examen la școala politehnică, unde a fost admis, împreună cu

conservator și mai ales la căderea lui, în București, față de A început cariera politică în 1895, după moartea tatălui său, când s'a ales deputat al Colegiului I de Gorj. Atunci, pentru pri-

D-na PIA I. C. BRĂTIANU, născută PLEȘOIANU

fiu Ion și 8. Pia

VI. Zinca Brătianu căsătorită cu Ghiță Enescu.

VII. Cleopatra Brătianu, căsătorită cu George Lerescu.

Ceilalți copii ai Părcălabului Enache și ai Logofătului Iene au făcut ca familia Brătianu să se

ceialți români, cari se aflau aici, să urmeze cursurile. După doi ani de studii, în această școală, a intrat la Școala de poduri și șosele din Paris pe care a termi-

ION I. C. BRĂTIANU

în 1879, la vârsta de 14 ani, elev al liceului Sf. Sava.

ION I. C. BRĂTIANU

în 1884, elev al Școlii Sainte-Barbe.

nat-o în anul 1889.

Înapoiindu-se în țară, Ion I. C. Brătianu, a fost numit inginer la Calea ferată și, în această calitate, a transformat linia îngustă Bacău-Piatra Neamț, în linie normală, și a construit linia secundară la liceul Sf. Sava și abla Chitila-Ploiești.

ION I. C. BRĂTIANU

ca voluntar în regl. 2 artilerie

ma dată, în ziua de 21 Noiembrie, și-a expus ideile politice, la o întrunire din Tg.-Jiu, inspirate de opiniile și sentimentele tatălui său. Discursul face aluzie la căderea părintelui său I. C. Brătianu, în diferite alegeri parțiale, făcute în 1888, sub guvernul

ION I. C. BRĂTIANU

în uniformă de sublocotenent de artilerie.

Zerlenti, supus grec, care atunci se afla la Atena.

În acest discurs Ion I. C. Brătianu spune: „... adevăratul rău, de care suferim, stă în nerespectarea legilor și reforma politică esențială care se

tarul din satul Brătieni, care trăiește prin veacul al XVI-lea. Din fiul acestuia, Dima (mort la 1623) coborî Căpitanul Iene, din care porcede Părcălabul Ienache (mort la 1723). Copiii acestuia sunt: Logofătul Iene, Oancea, Comisul Iordache și Ianca.

Din logofătul care a fost zapciu la banii poconului bairamului, în anul 1727 și care a murit în anul 1776, coborî:

II. Maria Maximila Brătianu, superioara Mănăstirii Ostrovul-Călimănești.

III. Ana Brătianu, căsătorită cu Alecu Furduescu.

IV. Dimitrie C. Brătianu, fost prim-ministru.

V. Ion C. Brătianu, căsătorit cu Pia Pleșoianu și având 8 copii: 1. Florica, 2. Sabina căsătorită cu Dr. Cantacuzino, 3. Ioan I. C. Brătianu, căsătorit cu d-na

REALITATEA FOAIE SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA
Cluj—str. Regina Maria Nr. 36—Cluj
La București: Calea Victoriei 39.
Telefon 63—92

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an întreg . . . . . Lei 300
Pe o jumătate de an . . . . . " 160
Pe trei luni . . . . . " 85

PENTRU STRĂINĂTATE

Pentru America \$3
Jugoslavia și Cehoslovacia Lei 400

Editor și Director: J. B. Sima

Secretar de redacție: N. Constantin

Cenzurat

DUMINECĂ, 27 NOEMVRIE 1927.

impune, ca o cordiție cardinală a însăși existenței noastre, e respectul legilor.

Acest respect al legilor, domnia lor reală, dela constituțiune până la ultimul regulament, cu obiect special, im-

ION I. C. BRĂTIANU

plică înfrânarea apetiturilor excesive și stabilirea nu se poate face numai prin măsuri coercitive, ci exige o altă îndrumare, dată activității răscălate și rău făcătoare, a prea

ION I. C. BRĂTIANU

în cerdacul caselor sale, în stil românesc, din București, construite de d. Arhitect P. Antonescu.

Vedere spre grădină.

numeroaselor elemente neproductive, din societatea română.

In preocupările noastre importante chestiunilor economice crește zilnic.

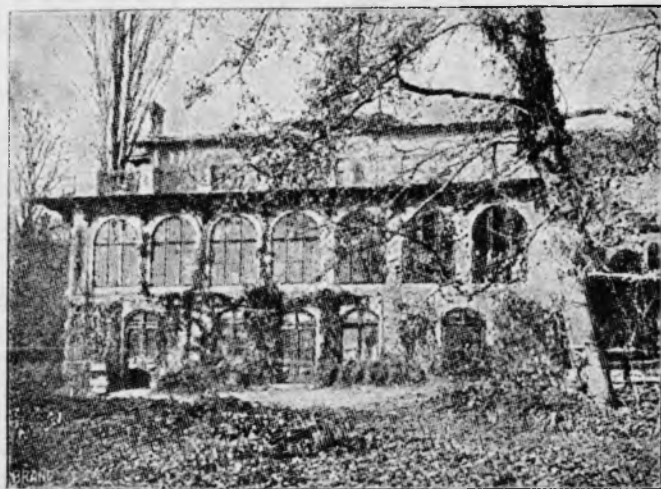
La 31 Martie 1897, Ioan I. C. Brătianu a intrat ca ministru al lucrărilor publice, în cabinetul prezidat de D. A. Sturdza.

De aci încolo Ion I. C. Brătianu a făcut parte din toate ministerele liberale care s'au pe-

nand a urmat destinul poporului român. Războiul a fost declarat și oștile României au trebuit să se retragă din

In 1908, Sturdza fiind suferind a demisionat și la 27 Decembrie Regele Carol a numit prim-ministru pe Ion I. C. Brătianu. La 11 Ianuarie 1909 membrii partidului național-liberal, reprezentanți prin delegațiile unite în sala Eforiei din București, au recunoscut la rândul lor pe Ion I. C. Brătianu ca președinte al comitetului executiv și conducător al partidului național liberal.

biruința Germaniei și dezertarea trupelor rusești dela datoria lor. România a fost silită a încheia

Casa familiei Brătianu la Florica

cut munții. Retrăgându-ne dinaintea puhoiului german, părăsind Capitala, Camerele liberale au votat la Iași, cele două reforme: exproprierea și votul ob-

ține. Guvernul lui Brătianu s'a retras. El n'ar fi putut trata pacea. Dar când aliații noștri, în Apus au frânt trufia germană oștile noastre refăcute au pornit

Doamna ELISE ION BRĂTIANU născută ȘTIRBEY

rindat sub conducerea lui Sturdza, luând, rând pe rând fotografiul lucrărilor publice, al domeniilor al externelor, războiul și, la 1907, când au izbucnit, sub guvernul conservator, răscoalele țărănești, portofoliul internelor. Cu acest prilej Ion I. C. Brătianu s'a manifestat de o energie deosebită, deși tot timpul n'a încetat de a face tot posibilul spre a împiedeca prea numeroase acte de violență.

In 1913 Ion I. C. Brătianu fixează principiile, care aveau să

ștesc. Astfel se îndeplinea, în acele triste zile, făgăduința dată în 1913 de șeful partidului național-liberal.

Curând după aceea, față de

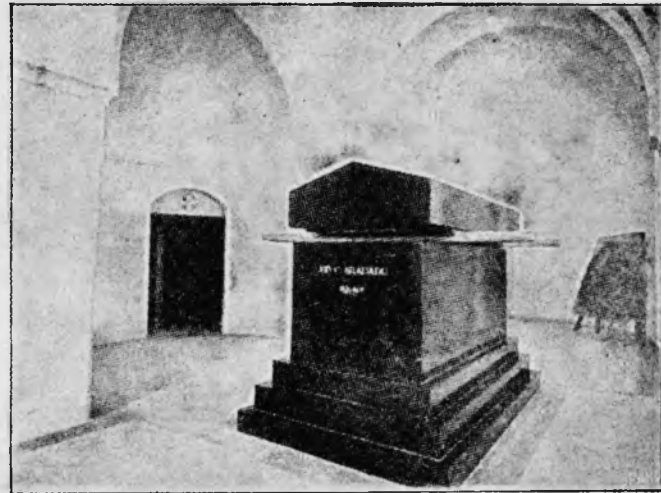

Regele Carol, Prințul Carol, Ion I. C. Brătianu, Regele Ferdinand al Bulgariei, Panaitescu, directorul Poliției

fie baza acțiunii sale politice. Șeful partidului național-liberal declara că e timpul ca țara să fie înzestrată cu cele două mari reforme în favoarea poporului de jos: exproprierea pământului și lărgirea dreptului de vot. Pentru aceasta, propunea revizuirea îndată a Constituției, spre a se prevedea într'însa acele reforme.

Venind la guvern în 1914, Ioan I. C. Brătianu, hotărât a-și înlăptui gândul, a făcut alegeri pentru constituantă.

Dar în anul acela izbucni războiul cel mare. Toate atenția oamenilor noștri politici era acum îndreptată asupra celor ce se pe trece în afară. Soarta neamului nostru se hotăra și dansa în acele grave momente. Războiul nostru nu putea să fie decât pentru desrobirea fraților subjugati. Regele Carol, care n'ar fi primit bucuros un război împotriva Germaniei muri, în toamna aceluia an, și Regele Ferdi-

Interiorul cavoului familiei Brătianu

din nou la luptă, înscriind glorioase pagini în istorie, Ion I. C. Brătianu a venit din nou în fruntea țării. La adunarea popoarelor pentru pace se știe cu ce putere a sprijinit interesele noastre. Nevoind a subscrie ruperea Banatului în două, a părăsit, adunarea aceea și s'a retras dela guvern.

A luat însă din nou cârmă, în Ianuarie 1922.

Țara a primit în această guvernare constituția cea nouă pe care o avem iar Regele Ferdinand, înfăptuitorul României Mari, a fost încoronat la Alba-Iulia.

Chemat din nou în fruntea statului în vara anului curent, Ion I. C. Brătianu avea o sarcină dintre cele mai grele, în împrejurările actuale și situația îi producea griji mari.

Moartea neașteptată l-a răpit în plină desfășurare a acestei activități.

Biserica dela Florica. In fața ușa cavoului

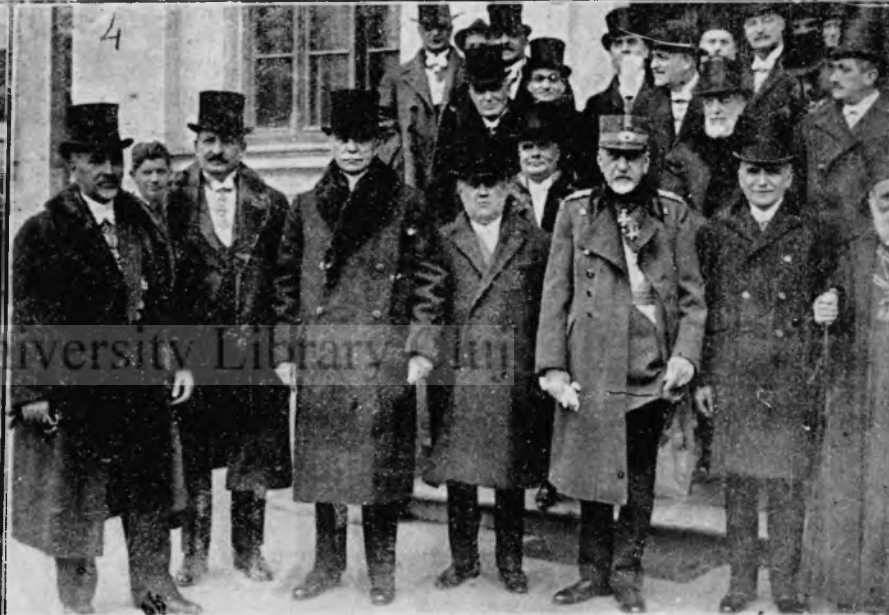
Evenimentele Săptămâncii

Răspunsul Corpurilor Legiuitoare la Mesagiul Regal

Achitarea d-lui M. Manoilescu

D. M. Manoilescu cu d-na, imediat după achitarea fostului ministru, de către consiliul de război din București

1. Cortegiul pe Calea Victoriei; 2. M. S. Regele Mihai cu Principesa-Mamă Elena; 3. M. S. Regele Mihai, după slujba de Duminică dela Patriarhie. Instantaneul nostru reprezintă pe micul rege, împreună cu principesa mamă Elena, principesa Irina, prințul Paul al Greciei și Sanctitatea Sa Patriarhul regent Dr. Miron Cristea; 4. Comisia Senatului și 5. comisia camerei înainte de plecare la palat, cu răspunsul la Mesaj; 6. Cortegiul coborînd Dealul Patriarhiei. (Serviciul Fotgrafic al Realității Ilustrate).

INȘTIINȚARE

Deoarece „Realitatea Ilustrată“ a mai apărut săptămîna aceasta odată, în ediție specială, cu memoriile complete și fidel traduse ale d-nei Lupescu (opt pagini de text și 12 clișee luate la Paris), am fost nevoiți să scoatem numărul de față numai în opt pagini și să suprimăm rubricile obișnuite: pagina de morală și filosofie populară, buletinul săptămînal, pagina științifică, rubrica teatrală și artistică, rubrica sportivă, urmarea romanului „Războiul pentru foc“ curiozitățile, hazurile, etc.; spre a face loc interesantei biografii ilustrate a lui Ion I. C. Brătianu.

Dat fiind numărul redus de pagini prețul revistei e de cinci lei.

AFACEREA BLUMENSTEIN

În Paris a fost arestat, săptămîna trecută, bancherul Blumenstein. Această arestare a produs senzație. Bancherul este învinuit de-a fi comercializat titluri de stat ungurești false, pe care le valoriza înlocuind stampila ungară, cu stampila franceză sau cehoslovacă. În felul acesta s'au produs pagube statului vecin, în valoare de circa 300 de mii coroane aur, 15.000.000 lei. Instantaneul nostru arată pe bancherul Blumenstein arestat, după prima înfățișare la procuror. Dănsul își ține pălăria în față, spre a nu fi fotografiat.

Concursul fotogenic

Cea din urmă serie de fotografii ale concurentelor

68 Elena Antonescu — București; 97. Stella Bulgăreanu-Pencu — București; 65. Miry Secin — Galați; 81. Tațiana Pulver — Iași; 70. Paula Nicolescu, — Roșiorii de Vede; 75. Melania Holder — Abrud; 88. Hera — Chișinău; 71. Lucreția Sindilan — Târgul Ocna; 91. Nata Varelopol — Cluj; 90. Hariclea Nicolaidis — Tg. Bălcești, jud. Vâlcea; 10. D-na Gina Nardi — Tg. Ocna; 83. Aurelia — Constanța-Caramurat; 67. Leny Lucien — Pompier-Ploiești; 82. Zoe Stere Gheorghiu — Constanța-Andalchioi; 39. Lena Rașcu — Tulcea; 66. Antoaneta Nestor.

Vom mai publica o ultimă dată buletinul de vot și apoi vom aștepta ca cetitorii să-și facă datoria și să aleagă pe cea mai fotogenică dintre concurențe. Despuieră scrutinului se va face în ziua de 9 Decembrie. Am primit până acum un total pe peste 200 de voturi, care toate au fost adunate în urna specială, sigilată de Prefectură.

Concursul fotogenic

Ultima serie de 16 fotografii ale d-lor și d-șoarelor care au concurat la concursul fotogenic

80. Tette Marinescu — Constanța; 89. Lelica Brucker — Galați; 73. Varvara Cazacioc — Podenii Noi; 77. Louise Vermont — București; 78. Olga Gantz — Târgul Mureș; 74. Milly Simionescu Iași; 85. Viorica Bobăiceanu — Turnu Severin; 72. Gioconda — Turnu Severin; 76. Consuella — Târgoviște; 87. Maria Talioni — Chișinău; 61. Silvia Părcălab — Cluj; 69. Rina Olteanu — Brăila; 84. Ana Nürenberg, Pitești; 79. Livia Loană — Oradia-Mare; 83. Margareta Lazar — Pitești.

Numerotarea fotografiilor s'a făcut în ordinea sosirii lor, la redacție. Faptul că diferitele clișee, publicate de noi, nu sunt de aceeași mărime și astfel nu favorizează la fel pe concurenți se datorează exclusiv doamnelor și domnișoarelor, care au participat la concursul fotogenic și care-au trimis tot felul de fotografii, pe care noi am fost siliți să le grupăm cum s'a putut mai bine.

Grafologia

„Cunoaște-te pe tine însuși” este un adagiu care trebuie aplicat cât mai mult în viață. Grafologia, adică știința cu ajutorul căreia se poate stabili caracterul cuiva din scrisul său permite cercetarea obiectivă a firei cuiva. Revista „Realitatea Ilustrată”, a angajat un grafolog special care să analizeze caracterul cititorilor care vor solicita acest lucru.

Pentru răspuns, care apare în această rubrică, în fiecare săptămână, solicitatorul va detașa couponul din josul paginii, va trimite un manuscris, pe cât posibil de dată mai veche, nu unul anume făcut, pentru cercetarea grafologică și scris cu cerneală adăugând tot odată o taxă de lei 60, pentru cercetările grafologice simple și 100 lei pentru acele în care e vorba de o analiza caracterul a doi îndrăgostiți, a doi logodnici, care intenționează să-și lege viața laolaltă. În acest din urmă caz e nevoie bineînțeles de două scrisori: una a d-nei sau d-șoarei, și cealaltă a bărbatului.

M. V. B. — București. Nervos, neinfluențabil, sensibil. Suflul sigur în hotărârile luate. Gust ales. Raționabil. Probabil a călătorit mult. Manierat, cunoaște valoarea banilor deși este idealist. Nu se umilește. Se plictisește și caută senzații. Cult, spiritual, plăcut în societate, sprinten, iubește femeile.

Sergiu H. — Oradea. Sever, punctual, militar, energic, pedant, are sentimentul datoriei, probabil mândru, ager, îi place să producă efect. Are gustul formelor, probabil se ocupă cu pictura. În societate e prevenitor, discret, îi place singurătatea. Iartă cu greu, cu inferiorii e bun. Foarte sensibil în iubire, îi place femeile.

Albu I. — Hunedoara. Om foarte nervos, nehotărât, sincer și corect însă. Logic, are o părere foarte bună despre sine. Sânguitor, îi place ordinea, se poate concentra la lucru dar preferă să stea liniștit. Molatic. Se socotește însărcinat a îndeplini o misiune mare, e sensibil, preocupat mult de dragoste, mai mult ca joc estetic. Insufletit dar timid. Neîncrezător, nu cunoaște pe oameni, are momente de pesimism. Incăpăținat.

V. Christescu. — Turnu-Severin. Minte ageră, știință mai puțină. Simțul formelor. Disciplinat, echilibrat, niciodată nu va face un pas care să-i fie piedecă în viitor. Gândește clar și logic, e răbdător. E sensibil, bun, instinctiv se dă în lături în fața celui rău. Judecată bună, sensual și sânguitor la împlinirea datoriei.

S. C. M. — București. Obosită și pesimistă. Fără prea multă cultură, are însă multă inteligență naturală. Foarte bună și altruistă. Îi place să producă efect. Simte plăcere în a învăța pe alții. Probabil că a avut multe dureri în viață. Deși practică totuși este foarte sentimentală. Conștiințioasă în treburile, nu-i place prea mult ordinea. Bolnavicioasă și melancolică. În societate se află bine pentru că găsește alinarea și uitarea durerilor suflatești.

„Toamnă”. — E intuitiv, ager și are putere de creație. Sentimentul datoriei, om practic și știe să-și câștige oameni. Purtare nu prea bună. Totuși sânguitor, punctual și echilibrat în sentimente. Gust distinct. A lucrat mult în viață și așteaptă „pasiunea cea mare”, care să-l preo-

cupe toată viața. Minte ageră, are talent, bun observator melancolic, nu se dă pe față.

Hercules. — Pitești. Suflul complex. Om de convingere, îndepărtează de la sine tot ce este imoral și nedrept. Nu-i place minciuna. Se plictisește repede de orice lucru. Fire intuitivă. Iubește arta și literatura. E sensibil, pasiv, dorește să călătorească și să trăiască o viață liniștită. Se acomodează după împrejurări dar se descurajează iute. E pusinamil.

D. V. Vlad. — Silistra. Suflul foarte interesant. Foarte desvoltat simțul estetic, creier logic, judecată bună, raționabil. Se împacă în aparență cu toate. Consecvent cu hotărârile luate. Practic. Dă mult pe exterior. Nu poate fi fidel nimănui — e vorba de femei — îi plac mult senzațiile. Deși în aparență acum e idealist, se va transforma cu încetul ajungând materialist convins. E bun și șovinist.

„Didy”. — Ploiești. Iute la hotărâri, cu judecată superficială, nițel încăpăținată. Dacă își pune un lucru în minte îl duce până la capăt, chiar dacă observă că nu e bine ce a făcut. Nu cunoaște piedeci. Grațioasă. Idealizează pe cine iubește. Altruistă, citită, influențată de muzica sentimentală. Energică, n'are siguranța lucrurilor, are suflul bun. Se încrede în oameni, în cuvinte dulci, și de multe ori s'a înșelat.

„R. S.” — Ploiești. Suflul materialist, nervos, neliniștit și adesea nesocotit în hotărâre. Fantastic, îndrăzneț, cu tendința de a produce efect. Sceptic, răutăcios. Va fi un soț bun dacă va găsi o tovarășe caldă pentru dânsul.

Hygeon. — Găiești. Om cu suflul și gestul de femeie. Voință slabă, mai mult încăpăținat decât hotărât. Neîncrezător. Sensibil și inflăcărat. Se agită repede și în toiul preocupărilor nu-și dă seama de ce face. E timid, își schimbă repede dispoziția suflatească. În lectură preferă operele populare. E caracterizat de neliniște. Nu judecă limpede și nu are logică strânsă. E pasionat în iubire și egoist. A suferit mult și de bună seamă va mai suferi câtă vreme nu-și va schimba firea.

Epicur. — Cluj. Cu greu se hotărâște la un lucru. Nu se prea ocupă de ce fac alții. Suflul cald, deschis, cu gânduri curate. Îi place liniștea și singurătatea.

Nu cred să aibe mulți prieteni. Nu se prea ocupă cu artele, și chiar cu lectura numai ocazional. Are un suflet calculat și o gândire nesistemată. Posedă însă inteligență naturală. N'a învățat niciodată cu atenție. Își recunoaște greșelile. E altruist și bun la suflet. Poate să sufere mult.

Silviu B. — Lugoj. Inflăcărat, cu sentimentul datoriei foarte desvoltat, iubește mult familia deși este egoist. Cult și inteligent. Nu glumește și adesea fără voie vațămă pe ceilalți. E raționabil, cu judecată bună. Sever față de oameni. Idealist. Ar fi un medic bun. Sensibil în iubire.

Josefsohn V. — Ploiești. O femeie cu suflet viril, agresiv, cu putere de creație, cu fantazie mare. Inimă bună, foarte idealistă, se ocupă mult cu literatura și probabil că în această direcție are succes. Logică, echilibrată, foarte ageră. Delicată dă mult pe exterior. Are o durere suflatească care o apasă. Judecă repede și bine. Cunoaște oamenii, e altruistă. Are un gust ales pentru îmbrăcăminte. Mai întâi cugetă și pe urmă dăruiește dragostea cuiva.

Eugen Ar... — București. Extrem de nervos. Stă sub influența altora. Mândru, sensibil, dispoziția suflatească se schimbă repede, neglijent. A avut o voință puternică, dar în ultimii ani s'a schimbat. Are tendința să producă efect. E nervos și adesea brutal. Are multă amărăciune. Din punct de vedere psihic este zdrobit. Îl caracterizează neliniștea. E foarte capricios. E polemist și în iubire pervers.

A. Rădulescu. — Săscut. Om cult, inteligent, ager la minte, se împacă repede cu orice situație. Nu se arată nimănui în chipul adevărat și aceasta nu o face fiindcă e timid ci din socoteală. Are o putere mare de a-și concentra voința, așa încât își poate satisface orice. E insufletit și sensibil sau iubește până la nebunie sau urăște extrem. Nu e tolerant. A îndurat multe dureri, totuși e optimist. E mai fidel în prietenie decât în iubire. Are spirit practic și e egoist.

Török dela Nelu. Suflul bun. Nu trăiește viața pe care a dorit-o, prea de tânără a cunoscut viața reală și dorește o viață frumoasă veselă. Suferă că nu poate trăi o viață de boem deși e neîndoios că ar fi fost prea ușuratic să alegeți viața cum ați voit-o. Acum sunteți ocupați cu realitățile vieții și n'aveți vreme să vă ocupați prea mult de propria voastră persoană. Nu sunteți înțeleasă în societatea din care faceți parte, pentru că vă ocupați mult cu literatura, vă place natura și progresul. În căsătoria sunteți polemistă, nerăbdătoare, vă place mult luxul. Aveți gust bun și distinct, vă plac operele de cugetare.

„Marcela C. — Sebeș. Om bolnav de nervi, se ocupă mult cu muzica și are talent. E egoist, preocupat de sine, ușor influențabil, nervos, nerăbdător. Se ocupă cu lucruri mărunte, suflul nemulțumit. Îl plictisește toate afacerile. Caută senzații. Cunoaște valoarea banilor și știe să-i adune. Nehotărât, se ocupă cu multe dar nu termină toate. A avut o creștere severă militară, așa încât în afară de muzică nu și-a putut dedica sufletul la altă artă.

Robespierre. — Aind. Nu e frumoasă dar are mult șic. Ochii sunt interesați. Are educație aleasă. Probabil vorbește mai multe limbi. Are gusturi fine, îi place muzica grea și în literatură operele decugetare. Poate că a trăit mai mult timp în străinătate. E pedantă însă. Îi plac covoarele și țesăturile de mână. Eleganță. Se acomodează după situație. E îndrăzneț și altruist. Are suflet vesel și în dragoste e fidelă.

Botezul equatorului

LINIA Equatorului, care se întinde pe tot pământul pământului, trece peste Oceanul Atlantic, în punctul unde razele soarelui cad perpendicular pe luciul apei.

Locul, pe unde trece această linie, e socotit de călătorii vapoarelor, care cobor spre sud, ca foarte însemnat și evenimentul traversării lui, pentru cei cari călătoresc întâia oră, se numește: „botezul Equatorului”.

Marinarii au superstiția că botezul cu apă sărată, dela Equator, aduce noroc. Emigranții, cari după noroc aleargă, prin meleagurile acestea, încearcă orice cale, spre a pune mâna pe dânsul, deci primesc și botezul.

La un semnal, lumea toată se suie pe covetă. În alai de trâmbite și de tobe, sosește bărbosul zeu al

lung de o jumătate de metru. Și în vreme ce pacientul ține ochii strânsi închiși, din pricina săpunului, intenționat dat în ochi, bărbierul, brusc, îl apucă de picioare și-l aruncă peste cap, în bazin, cu haine ce tot, în hazul general. De aci, după ce e lăsat să înghită o cantitate mai măricică de apă sărată, e scos afară, de trei marinari, în vreme ce lumea din jur petrece, cât se poate de bine, fără să bănuiască că fiecare îi va veni rândul, să fie păcălit.

Femeilor, bunăoară, doctorul le dă un binoclu, prin care — spune dânsul — vor putea vedea pe Ocean, linia care împarte pământul în două părți egale. În realitate acest binoclu sunt două sticle pline cu apă, lipite între ele, pe care femeile ridicându-le ca să priviască, le răstoarnă, vărsându-și apa în sân. La

mărilor Neptun, însoțit de zeita Amfitrite, atât unul cât și celalalt marinari grimați, cu buzele vopsite și cu păr din fuior de cânepă. În urma lor suita e alcătuită dintr'un doctor, un judecător, un bărbier și o ceată de negri, și aceștia tot marelți, spoiți cu păcură, pe față.

Alaiul se oprește pe o tribună, în fața unui bazin și apoi începe „botezul”.

Primul sosit e un bărbat. Adus în fața doctorului, acesta îl ciocănește în frunte și-l întreabă dacă-l doare capul. Îi dă apoi să bea un paharel dintr'un lichid, care la culoare aduce cu un liquer, dar are gustul untului de ricină. Rezultatul e cât se poate de comic. Neofitul se strâmbă de mama focului, în vreme ce pe de lături toată lumea râde cu poftă. Ceremonia nu s'a terminat încă. Cel care se botează e dat pe mâna bărbierului, care după ce-l instalează pe marginea bazinului, îl săpunește pe față, cu o hidinea și începe să-l bărbierească cu un briciu de lemn,

tipetele celei păcălite, publicul bineînțeles, râde.

Și dacă nimeni nu mai îndrăznește să se prezinte în fața „comisiunii” de botezare, deodată e ploaie artificială cade potop, pe capetele mulțimii, aruncată de un furtun, acționat de o pompă: ficare țipă când apa îl udă, dar fiecare râde, când vede pe vecini leoarcă de apă, de sus și până jos.

Dar sună clopotul, care chiamă lumea la masă și oamenii aleargă în cabine să se primeniască. Seara un bal costumat încheie petrecerea, fiecare primind și „actul de botez”, cu nume ca acestea: pește de uscat; ariciu de ocean etc. sau: găscă de mare, broască festoasă, etc.

Acesta este botezul Equatorului, prilej de petrecere pentru marinari și călători, pe lunga cale a Oceanului...

(Din notele: „O călătorie în America latină” de Ion Teulea — București).

POȘTA REDACȚIEI

Ioan Teulea. — București. Trimiteți, rămânând ca noi să alegem și să vă restituim ceea ce eventual nu s'a publicat.

Tuturor cititorilor cari trimit fotografiile la concursul fotografic le comunicăm că dam preferință fotografiilor cu subiecte neprevăzute: animale, mișcare, viața în mersul ei.

Administrator Lt. G. V. Georgescu. — Râmnicul-Sărat. Am primit fotografiile, vă mulțumim și vom publica două din ele.

Kitzler M. Nanm. — Bârlad. Am primit toate hazurile și jocurile pe care le-ați trimis dar nu putem publica decât pe rând și în limita spațiului de care dispunem. Aveți răbdare.

Didina Alexandrinovici. — Cluj. Ne facem plăcerea de a vă anunța ca ați fost votată de un cititor tocmai din Elveția. Am

primit azi la redacția noastră un buletin de vot, într'o scrisoare, care poartă stampila poștei elvețiene.

Tuturor participanților la Concursul literar le comunicăm că am primit manuscrisele și la începutul lunii Decembrie vom menționa pe toți cei câți au trimis schițe și nuvele, publicând bineînțeles numai pe cele trei alese.

Besicariu Constantin — și tuturor celor cari ne trimit jocuri spre deslegare. Toate scrisorile se primesc la redacția noastră dar suntem absolut în imposibilitate de a răspunde fiecăruia. Ne-ar trebui pentru aceasta 6 pagini de revistă săptămânală. Rugăm pe cititori să fie cu răbdare căci apreciem străduințele lor și răsfățați de interesantele jocuri pe cari ni le trimit, le publicăm în ordine, după cum se poate constata, exclusi vale lor.

Repertoriul Teatrului Național din Cluj

DRAMA:

Sămbătă 26 Noembrie ora 8 jum. seara **Comedia fericii.** Duminică 27 Noembrie ora 3 p. m. **Cinulici** de G. Silviu. Marți 29 Noembrie ora 8 jum. seara **Comedia fericii.** Joi 1 Decembrie ora 8 jum. seara **Comedia fericii.** Duminică 4 Decembrie ora 8 jum. seara **Comedia fericii.**

OPERA:

Luni 28 Noembrie: „Concert simfonic”, dirigent: I. Perlea. Mercuri 30 Noembrie: „Traviata” cu D-na Pia Ravenna și d-l A. Costescu-Duca. Vineri, 2 Decembrie: „Rigoletto” cu D-na Pia Ravenna și d-l A. Costescu-Duca. Sămbătă, 3 Decembrie: „Crai nou” și „La șezătoare.”

CUPON PENTRU COLOANA GRAFOLOGICĂ

Alăturez un manuscris scurt, spre a se face cercetarea lui grafologică. V'am trimis totodată taxa respectivă. Răspunsul rog să se publice în numărul următor al revistei

Semnătura și adresa:

Jocurile Realității

Deslegările celei de-a 3-a serie a jocurilor, se primesc la redacție, până la 10 Decembrie cor. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obține numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri, din numerile 40, 41 și 42 ale Revistei noastre, va primi un premiu de 1.000 (una mie) lei. Premiul al doilea e de 500 (cinci sute) lei; premiul al treilea de 300 (trei sute) lei. Următorii șapte deslegători primesc câte un volum din operele autorilor români. Deasemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiile se vor distribui până la 15 Decembrie.

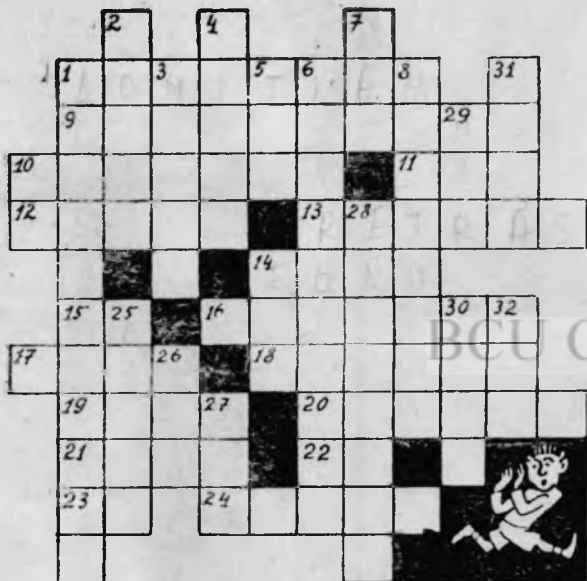
Bonul D. 3.

Subsemnatul .....

trimit alăturat deslegarea jocurilor No. ....

Deslegătorii jocurilor noastre, sunt rugați să detașeze acest bon și să ni-l trimită în plic împreună cu deslegările. În acest fel vom putea ține socoteala de notele fiecărui deslegător, la împărțirea premiilor.

Joc. No. 1 trimis de Constantin D. Bottez. Cuvinte încrucișate (10 puncte).

ORIZONTAL:

VERTICAL:

1. Impărat roman (51-96)
9. Ostrov al Nilului
10. Fals
11. Obiect de fier
12. În gura omului
13. Izolat
14. Fluviu în Spania
15. Unitate de măsură
16. Publicitate
17. Luptă
18. Sterp
19. Preot la Mahomaedani
20. Invățâcel
21. Vulgar
22. Interjecție
23. Imperativ
24. Țară în Europa.

1. Poet român (1835-1900)
2. Profit
25. Balustradă
3. Moschee turcească mică
10. Arată posesiunea
26. Animal domestic
4. Numărul
27. Pom fructifer
5. Verb care arată separațiunea
14. Aglomerat
6. Fără folos
7. Comună rurală
28. Personaj comic
8. Zăpadă
29. Fluviu în Africa
30. Loc de extras mineralele
31. Intestine popular
32. Nume turcesc.

AVIZ

Anunțăm pe toți cititorii noștri că într'unul din numerile viitoare vom publica într'o pagină deslegările tuturor jocurilor încrucișate și al jocurilor mai grele publicate de noi în ultimele luni.

Complectări și îndreptări

În No. 40 la Jocul No. 1. cuvinte încrucișate, s'a omis să se scrie însemnarea rândului orizontal No. 37. Această însemnare este: 37. Cele ce pot fi încorporate.

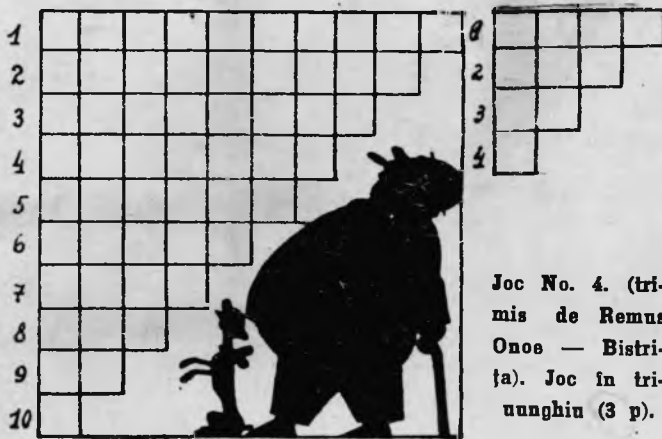
De asemenea în coloana orizontală în loc de 2 batjocuritor se va citi 10 batjocuritor.

În coloana verticală se va mai adăoga 18 faimos brigand.

În acelaș număr, la Jocul No. 2, suntem hotărâți — în urma cereșilor — să ușurăm deslegarea, dând literile care compun jocul. Aceste litere sunt:

aaaaa bbb ccc ee ff i ll m nnnn
ooo rrr tt ss.

Joc No. 3. trimis de P. I. Antonescu — Țigănești (București). Joc în triunghi (5 puncte).

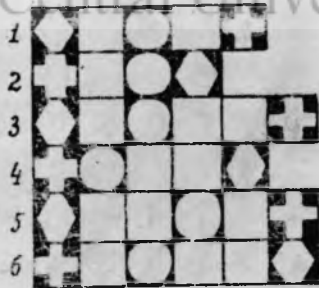
1. Regină asiriană.
2. Gaze care trăiesc o zi.
3. Figură gramaticală.
4. Chip.
5. Parte din ochi.
6. Teren de luptă.
7. Partea depusă în asociație.
8. Nume vechiu al unui lanț de munți în Creta.
9. Propoziție.
10. Vocală.

Vertical și orizontal la fel.

Joc No. 4. (trimis de Remus Onoe — Bistrița). Joc în triunghi (3 p).

1. Locuitor în Asia.
2. Bărbierit.
3. Carte de joc.
4. Consoană.

Joc. No. 2. Geografic și istoric trimis de Remus Onoe - Bistrița (5 puncte)

1. Arhipelag în Oceanul Pacific.
  2. Cum interpretează țărani plescăitura noroiului.
  3. Sat lângă Bistrița (Jud. Năsăud).
  4. Grup de stele.
  5. Locuitor al unei peninsule din Asia.
  6. Oraș care a suferit mânia cerească, în Biblie.
- Literele însemnate cu o cruce luate în ordinea dată produc numele unei țări din Europa.
- Literele puse în exagon, în ordinea dată, produc numele Regelui acelei țări. Literile din rotocoale, în ordinea dată produc numele capitalei aceleiași țări. Literile care formează acest joc sunt:
- aaaaaa ddd e f iii ll mm nnn
oooooo p rr ss.

PROCES VERBAL

astăzi la 12 Noembrie 1927.

Noi, Eugen I. Clenta Inspector de Poliție Cluj, Având în vedere petițiunea înregistrată sub No. 30879 din 12 Noembrie 1927, a revistei Realitatea, am procedat la sigilarea unei urne cartonate necesară pentru strângerea voturilor concursului de fotogenic deschis de către sus zisa revistă.

Sigilul a fost aplicat de noi în prezența reprezentantului revistei Realitatea și este prevăzut cu o etichetă de hârtie pe care se prevede numărul înregistrării plus atât subscrierea subsemnatului, cât și a domnului N. Ionescu reprezentantul revistei.

Drept care am dressat prezentul proces verbal în dublu exemplar, din care unul rămâne în biroul acestei Prefecturi, iar unul se predă reprezentantului revistei.

Cluj, la 12 Noembrie 1927.

Eugen I. Clenta
Inspector de poliție
N. Ionescu
Repre. revista Realitatea

Procesul-Verbal încheiat de Prefectura Poliției Cluj, la sigilarea urnei în care se depun voturile concursului.

CONCURSUL FOTOGENIC al revistei „Realitatea Ilustrată”

BULETIN DE VOT

Cercetând fotografiile concurențelor, la concursul fotogenic, aleg Chipul No. ....

După părerea mea, e cea mai frumoasă și cea mai fotogenică, și se cuvine să fie premiata și trimisă în călătorie de studiu și de agrement, la Paris.

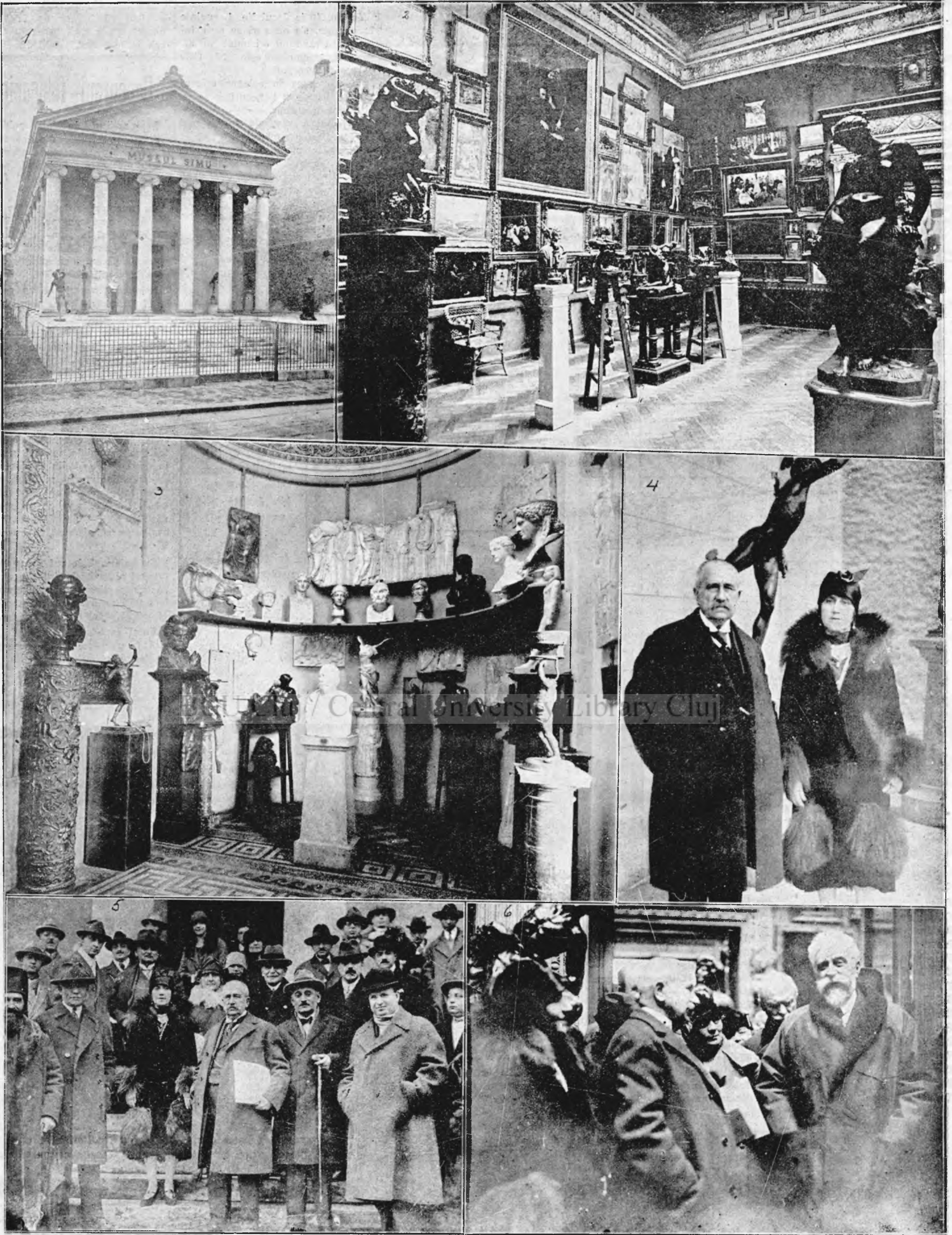
UN CITITO

Joc No. 5. (4 puncte).

Din așezarea la locul potrivit a bucășilor tăiate alcătuiți o imagine.

Un dar prețios: „Muzeul Simu“ a fost donat Statului

CLISEUL NOSTRU REPREZINTĂ: MUZEUL SIMU, EXTERIOR ȘI INTERIOR; DONATORII ANASTASE ȘI ELENA SIMU ȘI SOLEMNITATEA PREDĂRII.

„Inspirat și cărmuit de ideia Frumosului, principiu salutar, etern, — m'am hotărât și devotat cu totul la fondarea Templului din strada Mercur, colecționând și îmbogățindu-l, ani de-a rândul, cu opere de artă, în măsura mijloacelor de care am putut dispune.

Considerând ziua de azi ca una din cele mai fericite ale vieții mele, declar în mod solemn, că atât terenul ce am cumpărat în anul 1904, cât și clădirea „Muzeului Simu“ ce am construit pe el, precum și toate operele de Artă aflate în el — a

căror evaluare față de prețurile actuale extraordinare mă abțin a o face — declar că le închin, cu dragoste, României-Mari, și le fac dănie do veci Națiunii, prin Ministerul Artelor și Cultelor“.

Și dacă la început am scris pe frontispiciul muzeului „Nu numai pentru noi dar și pentru alții“ azi sunt cel mai fericit a zice: „Nimic pentru noi totul pentru Țară“.

Aceste cuvinte rostite de d. Anastase Simu, donatorul Muzeului, lămuresc mai bine decât orice, frumusețea gestului pe care dănsul,

împreună cu soția sa Elena Simu l-au făcut.

La cuvântarea d-lui Simu, a răspuns Ion I. C. Brătianu — a fost ultima manifestare publică a defunctului bărbat de Stat — oferind donatorului insemnele marelui cruci a Ordinului Coroana României, cu care a fost distins de Inalta Regentă.

La solemnitatea predării au mai vorbit d. Tzigara Samurcași, directorul Muzeului Național, Jalea președintele sindicatului artiștilor plastici, Oscar Czizec, din partea criticilor de artă plastică și cu toții

au adus omagii donatorului.

În Parlament d. Alexandru Lapadat a cerut Camerei — ca reprezentantă a națiunii să exprime recunoștință d-lui Simu pentru generoasa donație.

La propunerea d-lui N. N. Săveanu, președintele Camerei, o delegație a adunării, a prezentat d-lui Simu, sentimentele de grațitudine ale Camerei, pentru donația făcută. Ion I. C. Brătianu a felicitat pe d. Simu, spunându-i:

„Ne-a legat în vremuri o prietenie în mijlocul unei vijelioase stope

la Tecuci. Imi amintesc și acum de noaptea grea când ne-am cunoscut într'o luptă politică. Atunci am constatat că ai suflet capabil să creze ceva bun în țară.

De atunci și-a schimbat direcția și în loc să-l găsească adversar pe tărâmul politic l-am găsit lucrând la ridicarea neamului său.

Posteritatea te va privi, că n'ai lucrat numai pentru frumos, dar pentru cultură; pentru frumos, bine și adevăr.“